

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 sierpnia 2016r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu w III Wydziale Karnym w składzie :

Przewodniczący: SSO Tomasz Kaszyca

Protokolant: Agata Herman

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej – Iwony Rogowskiej

po rozpoznaniu w dniach: 4 stycznia, 8 lutego, 21marca, 4 i 25 kwietnia, 5 maja, 6 czerwca, 18 lipca, 3 sierpnia 2016r.

sprawy:

1. **K. G.** - syna J. i M. z domu (...), urodzonego dnia (...) we W.

oskarżonego o to, że:

I. w okresie od czerwca 2013 roku do 20 lutego 2014 roku we W., wspólnie i w porozumieniu z R. B. (1), kierował zorganizowaną grupą przestępczą mającej na celu popełnianie przestępstw karnych i przestępstw skarbowych polegających na wytwarzaniu znacznych ilości wyrobów tytoniowych bez wymaganego wpisu do rejestru producentów wyrobów tytoniowych, uchylanie się od obowiązków podatkowych przez ukrywanie podstawy i przedmiotu opodatkowania oraz usiłowaniu uszczuplenia należności Skarbu Państwa z tytułu nieuiszczonych podatków, a także podejmowaniu czynności bezpośrednio związanych z produkcją wyrobów akcyzowych bez urzędowego sprawdzenia,

tj. o przestępstwo z art. 258 § 3 kk

II. w okresie od czerwca 2013 roku do 20 lutego 2014 roku we W., działając w zorganizowanej grupie przestępczej będąc podatnikiem podatku akcyzowego z tytułu wytwarzania wyrobów akcyzowych w postaci tytoniu do palenia nie ujawnił właściwemu organowi przedmiotu opodatkowania tym podatkiem w postaci produkcji wyrobów akcyzowych zharmonizowanych oraz podstawy opodatkowania w postaci wyprodukowania 4470 kg tytoniu do palenia o wartości rynkowej 2 816 177, 30 złoty, przez co naraził Skarb Państwa na uszczuplenie należności publicznoprawnej dużej wartości w postaci podatku akcyzowego w kwocie nie mniejszej niż 3 337 060 złoty, podejmując przy tym czynności bezpośrednio związane z produkcją wyrobów akcyzowych bez uprzedniego urzędowego sprawdzenia,

tj. o przestępstwo z art. 54 § 1 kks w zw. z art. 69 § 1 kks przy zastosowaniu art. 7 § 1 kks

III. w okresie od czerwca 2013 roku do 20 lutego 2014 roku we W., działając w zorganizowanej grupie przestępczej, wytworzył bez wymaganego wpisu do rejestru producentów, wyroby tytoniowe znacznej wartości w postaci 4470 kg tytoniu do palenia o wartości rynkowej 2 816 177, 30 złoty,

tj. o przestępstwo z art. 12a ust. 2 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz.U. Nr 31, poz. 353 z 2001 roku z późniejszymi zmianami)

IV. w dniu 20 lutego 2014 roku we W., działając wspólnie i w porozumieniu z R. B. (1), przechowywał w hali produkcyjnej przy ulicy (...) tytoń cięty do palenia bez polskich znaków akcyzowych w ilości 50 kartonów o łącznej

wadze 5000 kg stanowiący przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 63 § 1 kks, zamierzając wprowadzić go do obrotu powodując w ten sposób uszczuplenie podatku akcyzowego,

tj. o przestępstwo z art. 65 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 kks

2. **C. R.** – syna W. i H. z domu Z., urodzonego (...) w M.

oskarżonego o to, że:

V. w okresie od grudnia 2013 roku do 20 lutego 2014 roku we W. brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw karnych i przestępstw skarbowych polegających na wytwarzaniu znacznych ilości wyrobów tytoniowych, uchylanie się od obowiązków podatkowych przez ukrywanie podstawy i przedmiotu opodatkowania oraz usiłowaniu uszczuplenia należności Skarbu Państwa z tytułu nieuiszczonych podatków, a także podejmowaniu czynności bezpośrednio związanych z produkcją wyrobów akcyzowych bez urzędowego sprawdzenia,

tj. o przestępstwo z art. 258 § 1 kk

VI. w okresie od grudnia 2013 roku do 20 lutego 2014 roku we W., działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, chcąc aby K. G. i R. B. (1) będący podatnikami podatku akcyzowego z tytułu wytwarzania wyrobów akcyzowych w postaci tytoniu do palenia, działając w zorganizowanej grupie przestępczej dokonał czynu zabronionego polegającego na uchylaniu się od opodatkowania podatkiem akcyzowym poprzez nie ujawnienie właściwemu organowi przedmiotu opodatkowania tym podatkiem w postaci produkcji wyrobów akcyzowych zharmonizowanych oraz podstawy opodatkowania w postaci wyprodukowania nie mniej niż 4470 kg tytoniu do palenia o wartości rynkowej nie mniejszej niż 2 816 177, 30 złoty, a także podjęciu czynności bezpośrednio związanych z produkcją wyrobów akcyzowych bez uprzedniego urzędowego sprawdzenia, ułatwił im to w ten sposób, że działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw karnych i przestępstw skarbowych, wziął udział w wyprodukowaniu nie mniej niż 4470 kg tytoniu do palenia przez co K. G. i R. B. (1) usiłowali narazić Skarb Państwa na uszczuplenie należności publicznoprawnej dużej wartości w postaci podatku akcyzowego w kwocie nie mniejszej niż 3 337 060 złoty,

tj. o przestępstwo z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 54 § 1 kks w zw. z art. 69 § 1 kks przy zastosowaniu art. 7 § 1 kks

VII. okresie od grudnia 2013 roku do 20 lutego 2014 roku we W., działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, chcąc aby K. G. i R. B. (1) działający w zorganizowanej grupie przestępczej dokonali czynu zabronionego polegającego na wytworzeniu bez wymaganego wpisu do rejestru producentów wyrobów tytoniowych znacznej wartości w postaci nie mniej niż 4470 kg tytoniu do palenia o wartości rynkowej nie mniejszej niż 2 816 177, 30 złoty, ułatwił im to w ten sposób, że działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw karnych i przestępstw skarbowych, wziął udział w wyprodukowaniu nie mniej niż 4470 kg tytoniu do palenia o wartości rynkowej nie mniejszej niż 2 816 177, 30 złoty,

tj. o przestępstwo z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 12a ust. 2 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz.U. Nr 31, poz. 353 z 2001 roku z późniejszymi zmianami)

3. **D. R.** – syna C. i A. z domu G., urodzonego (...) w S.

oskarżonego o to, że:

VIII. w okresie od listopada 2013 roku do 20 lutego 2014 roku we W. brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw karnych i przestępstw skarbowych polegających na wytwarzaniu znacznych ilości wyrobów tytoniowych, uchylanie się od obowiązków podatkowych przez ukrywanie podstawy i przedmiotu

opodatkowania oraz usiłowaniu uszczuplenia należności Skarbu Państwa z tytułu nieuiszczonych podatków, a także podejmowaniu czynności bezpośrednio związanych z produkcją wyrobów akcyzowych bez urzędowego sprawdzenia,

tj. o przestępstwo z art. 258 § 1 kk

IX. w okresie od listopada 2013 roku do 20 lutego 2014 roku we W., działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, chcąc aby K. G. i R. B. (1) będący podatnikami podatku akcyzowego z tytułu wytwarzania wyrobów akcyzowych w postaci tytoniu do palenia, działając w zorganizowanej grupie przestępczej dokonał czynu zabronionego polegającego na uchylaniu się od opodatkowania podatkiem akcyzowym poprzez nie ujawnienie właściwemu organowi przedmiotu opodatkowania tym podatkiem w postaci produkcji wyrobów akcyzowych zharmonizowanych oraz podstawy opodatkowania w postaci wyprodukowania nie mniej niż 4470 kg tytoniu do palenia o wartości rynkowej nie mniejszej niż 2 816 177, 30 złoty, a także podjęciu czynności bezpośrednio związanych z produkcją wyrobów akcyzowych bez uprzedniego urzędowego sprawdzenia, ułatwił im to w ten sposób, że działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw karnych i przestępstw skarbowych, wziął udział w wyprodukowaniu nie mniej niż 4470 kg tytoniu do palenia przez co K. G. i R. B. (1) usiłowali narazić Skarb Państwa na uszczuplenie należności publicznoprawnej dużej wartości w postaci podatku akcyzowego w kwocie nie mniejszej niż 3 337 060 złoty,

tj. o przestępstwo z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 54 § 1 kks w zw. z art. 69 § 1 kks przy zastosowaniu art. 7 § 1 kks

X. w okresie od listopada 2013 roku do 20 lutego 2014 roku we W., działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, chcąc aby K. G. i R. B. (1) działający w zorganizowanej grupie przestępczej dokonali czynu zabronionego polegającego na wytworzeniu bez wymaganego wpisu do rejestru producentów wyrobów tytoniowych znacznej wartości w postaci nie mniej niż 4470 kg tytoniu do palenia o wartości rynkowej nie mniejszej niż 2 816 177, 30 złoty, ułatwił im to w ten sposób, że działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw karnych i przestępstw skarbowych, wziął udział w wyprodukowaniu nie mniej niż 4470 kg tytoniu do palenia o wartości rynkowej nie mniejszej niż 2 816 177, 30 złoty,

tj. o przestępstwo z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 12a ust. 2 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz.U. Nr 31, poz. 353 z 2001 roku z późniejszymi zmianami)

*****

I. uznaje oskarżonego **K. G.** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt. I. części wstępnej wyroku, przyjmując nadto, iż w okresie do 18 listopada 2013 roku kierował grupą przestępczą wspólnie i w porozumieniu z R. B. (1) i inną osobą, tj. przestępstwa z art. 258§3 kk i za to na podstawie art. 258 § 3 kk wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

II. uznaje oskarżonego **K. G.** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt. II. części wstępnej wyroku, tj. czynu z art. 54 § 1 kks w zw. z art. 69 § 1 kks w zw. z art. 37§1 pkt. 5 kks przy zastosowaniu art. 7 § 1 kks i za to na podstawie art. 54 § 1 kks i art. 7 § 2 kks w zw. z art. 38§1 pkt. 3 kks wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

III. uznaje oskarżonego **K. G.** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt. III. części wstępnej wyroku, tj. czynu z art. 12a ust. 2 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 31, poz. 353 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 65§1 kk i za to na podstawie tych przepisów wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

IV. uznaje, iż czyny, za które **K. G.** wymierzono kary w pkt. II. i III. części dyspozytywnej wyroku stanowią jeden czyn w rozumieniu art. 8§1 kks, na podstawie art. 8§2 kks uznaje, iż tylko jedna z kar pozbawienia wolności, to jest orzeczona w pkt. II. części dyspozytywnej wyroku podlega wykonaniu;

V. uznaje oskarżonego **K. G.** za winnego tego, że w dniu 20 lutego 2014 roku we W., działając w zorganizowanej grupie przestępczej, przechowywał w hali produkcyjnej przy ulicy (...) tytoń cięty do palenia bez polskich znaków akcyzowych w ilości 50 kartonów o łącznej wadze 5000 kg stanowiący przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 63 § 1 kks, narażając Skarb Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego w kwocie 2.293.200zł, tj. czynu z art. 65 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 5 kks i za to na podstawie art. 65§1 kks w zw. z art. 38§1 pkt. 3 kks wymierza mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

VI. uznaje oskarżonego **C. R.** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt. V. części wstępnej wyroku stanowiącego przestępstwo z art. 258 § 1 kk i za to na podstawie art. 258 § 1 kk wymierza mu karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;

VII. uznaje oskarżonego **C. R.** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt. VI. części wstępnej wyroku, tj. czynu z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 54 § 1 kks w zw. z art. 69 § 1 kks w zw. z art. 37§1 pkt. 5 kks przy zastosowaniu art. 7 § 1 kks i za to na podstawie art. 19 § 1 kk w zw. z art. 54 § 1 kks i art. 7 § 2 kks w zw. z art. 38§1 pkt. 3 kks wymierza mu karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;

VIII. uznaje oskarżonego **C. R.** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt. VII. części wstępnej wyroku, tj. czynu z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 12a ust. 2 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 31, poz. 353 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 65§1 kk i za to na podstawie art. 19 § 1 kk w zw. z art. 12a ust. 2 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 31, poz. 353 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 65§1 kks wymierza mu karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;

IX. uznaje, iż czyny, za które **C. R.** wymierzono kary w pkt. VII. i VIII. części dyspozytywnej wyroku stanowią jeden czyn w rozumieniu art. 8§1 kks, na podstawie art. 8§2 kks uznaje, iż tylko jedna z kar pozbawienia wolności, to jest orzeczona w pkt. VII. części dyspozytywnej wyroku podlega wykonaniu;

X. uznaje oskarżonego **D. R.** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt. VIII. części wstępnej wyroku stanowiącego przestępstwo z art. 258 § 1 kk i za to na podstawie art. 258 § 1 kk wymierza mu karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;

XI. uznaje oskarżonego **D. R.** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt. IX. części wstępnej wyroku, tj. czynu z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 54 § 1 kks w zw. z art. 69 § 1 kks w zw. z art. 37§1 pkt. 5 kks przy zastosowaniu art. 7 § 1 kks i za to na podstawie art. 19 § 1 kk w zw. z art. 54 § 1 kks i art. 7 § 2 kks w zw. z art. 38§1 pkt. 3 kks wymierza mu karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;

XII. uznaje oskarżonego **D. R.** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt. X. części wstępnej wyroku, tj. czynu z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 12a ust. 2 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 31, poz. 353 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 65§1 kk i za to na podstawie art. 19 § 1 kk w zw. z art. 12a ust. 2 ustawy z dnia 20 marca 2001 roku o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 31, poz. 353 z 2001 roku z późniejszymi zmianami) w zw. z art. 65§1 kks wymierza mu karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;

XIII. uznaje, iż czyny, za które **D. R.** wymierzono kary w pkt. XI. i XII. części dyspozytywnej wyroku stanowią jeden czyn w rozumieniu art. 8§1 kks, na podstawie art. 8§2 kks uznaje, iż tylko jedna z kar pozbawienia wolności, to jest orzeczona w pkt. XI. części dyspozytywnej wyroku podlega wykonaniu;

XIV. na podstawie art. 39 § 1 i 2 kks łączy orzeczone wobec oskarżonego **K. G.** w pkt. I, II, i V części dyspozytywnej wyroku kary jednostkowe pozbawienia wolności i wymierza oskarżonemu karę łączną 1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

XV. na podstawie art. 85 § 1 kk i art. 39 § 1 i 2 kks łączy orzeczone wobec oskarżonego **C. R.** w pkt. VI i VII części dyspozytywnej wyroku kary jednostkowe pozbawienia wolności i wymierza oskarżonemu karę łączną 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

XVI. na podstawie art. 85 § 1 kk i art. 39 § 1 i 2 kks łączy orzeczone wobec oskarżonego **D. R.** w pkt. X i XI części dyspozytywnej wyroku kary jednostkowe pozbawienia wolności i wymierza oskarżonemu karę łączną 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

XVII. na podstawie art. 69 § 1 kk w brzmieniu obowiązującym przed nowelizacją Kodeksu Karnego, która weszła w życie z dniem 1 lipca 2015r. i art. 41a § 1 i 2 kks w zw. z art. 4 § 1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego **K. G.** kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby lat 4 (czterech) i w tym okresie oddaje go pod dozór kuratora sądowego;

XVIII. na podstawie art. 69 § 1 kk i art. 41a § 1 i 2 kks wykonanie orzeczonych wobec oskarżonych **C. R. i D. R.** kar łącznych pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby po 3 (trzy) lata i w tym okresie oddaje ich pod dozór kuratora sądowego;

XIX. na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonych kar łącznych pozbawienia wolności, w przypadku zarządzenia ich wykonania, zalicza oskarżonym okres ich zatrzymania: K. G. 19 i 20 stycznia 2015r., C. R. 11 i 12 marca 2015r.;

XX. orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów ujętych w wykazie dowodów rzeczowych na k. 1299 pod poz. 1-19 oraz na k. 1331-1332 pod poz. 20-43, przy czym zarządza pozostawienie w aktach sprawy dowodów ujętych pod poz. 11-16, 18-19, 20-21, 32-33, 41 oraz zarządza zniszczenie dowodów ujętych pod poz.:22-23, 25-26, 30, 34-40, 42-43;

XXI. zasądza od oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa zwrot kosztów postępowania na nich przypadający oraz wymierza im opłaty:

- K. G. 300zł,
- C. R. i D. R. po 120zł.

Sygn. akt III K 207/15

UZASADNIENIE

W czerwcu 2013 r. J. G. (1) i R. B. (1) postanowili rozpocząć przedsięwzięcie polegające na zakupie bez urzędowego sprawdzenia i wpisu do rejestru producentów liści tytoniu i ich dalszej odsprzedaży po jego uprzednim pocięciu i wysuszeniu. Zadaniem R. B. (1) był zakup liści tytoniu do obróbki, zapewnienie rynku zbytu dla przetworzonego towaru, a nadto nadzór nad całym procesem technologicznym, w tym przygotowanie do pracy maszyny do cięcia i suszenia tytoniu.

J. G. (1) wraz z synem K. G. miał zapewnić miejsce, w którym będzie można ciąć tytoń i zakupili za pośrednictwem R. B. (1) maszynę do suszenia i cięcia tytoniu za kwotę ok. 150.000 zł.

W czerwcu 2013 r. maszyna została umieszczona w hali przy ul. (...) we W., którą to halę wynajął K. G. i wykonywał tam prace związane z naprawą dachu. Prace te dokończył P. D. (1), który został zwerbowany przez R. B. (1). Rozpoczęła

się produkcja polegająca na cięciu i suszeniu tytoniu. P. D. (1) podobne prace remontowe przeprowadzał również na zlecenie R. B. (1) w halach przy ul. (...).

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego K. G. – k. 593-594, 604-606, 640, 895-896, 898, 927v, 1917-1919;
- wyjaśnienia świadka P. D. (1) – k. 625-627, 1951;
- wyjaśnienia świadka R. B. (1) – k. 705, 2018.

Maszyna do cięcia tytoniu została następnie przetransportowana do hali produkcyjnej przy ul. (...) we W.. Halę udostępnił K. G., który wcześniej, w dniu 30 kwietnia 2012 r. zawarł ze spółką (...) sp. z o.o. umowę jej najmu. R. B. (1) razem z K. H. dokonali modyfikacji maszyny wymieniając jej instalację elektryczną. J. G. (1) razem z K. G. dostarczyli na halę m.in. wózek do podnoszenia palet.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego K. G. – k. 606-607, 896-897, 1917-1919;
- wyjaśnienia świadka K. H. – k. 536, 711-712, 1223-1226, 2008-2009;
- wyjaśnienia świadka R. B. (1) – k. 896, 957, 2018;
- zeznania świadka A. K. (1) – k. 243-246;
- kserokopia umowy najmu nieruchomości – k. 61-70;
- dokumentacja dotycząca wynajmu nieruchomości od (...) spółki z o.o. – k. 247-278.

Pod koniec sierpnia 2013 r. maszyna do cięcia i suszenia tytoniu została po raz kolejny przeniesiona, tym razem do hali przy ul. (...). Hala ta została udostępniona przez K. G., który na mocy zawartej w dniu 22 sierpnia 2013 r. umowy o dzierżawę objął we władanie nieruchomość zlokalizowaną przy ul. (...) we W. razem z budynkiem magazynowym o powierzchni 850m². K. G. przywoził do hali rzeczy potrzebne R. B. (2): narzędzia i blachy, a ten wykonywał prace związane z instalacją elektryczną i ustawianiem maszyny do cięcia tytoniu.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego K. G. – k. 607-608, 1917-1919;
- wyjaśnienia świadka K. H. – k. 536, 605-606, 711-712; 957, 1223-1226, 2008-2009;
- wyjaśnienia świadka R. B. (1) – k. 707-708, 957v, 2018;
- kserokopia umowy dzierżawy – k. 58-60.

Na terenie hali przy S. praca odbywała się ustalonym trybem. Nocą tytoń był cięty, natomiast w dzień odbywało się jego suszenie, pakowanie do kartonów i wywożenie. Zdarzało się, że pracownicy pracujący w dzień sprząтали też halę. Kiedy przychodzili do pracy, na stole w kuchni leżała kartka z informacją, co mają zrobić i kiedy przyjść kolejny raz. Osoby pracujące na obu zmianach nie znały się nawzajem. Prace przy cięciu i suszeniu tytoniu nadzorował R. B. (1), który rekrutował i szkolił pracowników w zakresie obsługi maszyny do cięcia tytoniu, jak również wypłacał im wynagrodzenie z pieniędzy przekazywanych mu na ten cel przez K. G.. Zdarzało się,

że pracownicy (D., D., G.) przywozili na halę przy ul. (...) kartony z tytoniem do pocięcia. Przy produkcji pracowało szereg osób:

- Na dziennej zmianie pracowali P. D. (1) ps. (...) i P. D. (2) ps. (...). Oba mężczyznom zatrudnienie zaproponował R. B. (1). D. i D. zostali przeszkoleni przez B. w zakresie obsługi maszyny. Zdarzało się, że P. D. (1) jeździł na halę przy ul. (...), skąd przywoził na halę przy ul. (...) kartony z tytoniem do cięcia.

- W lutym 2014 r. pracę na hali na dziennej zmianie rozpoczął M. F., któremu ofertę zatrudnienia złożył K. G.. F. był szkoleny w zakresie obsługi maszyny do suszenia tytoniu przez R. B. (1).

- W lutym 2014 r. pracę na hali na nocnej zmianie rozpoczął J. F., któremu zatrudnienie zaproponował R. B. (1). J. F. razem z P. D. (1) odbierał też jednokrotnie kartony z tytoniem z hali przy ul. (...).

- Na hali pracowali także W. G. (zrekrutowany przez K. H.), J. G. (2) (zrekrutowany przez R. B. (1)) i K. K. (1).

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego K. G. – k. 596, 642-643, 1917-1919;
- wyjaśnienia świadka P. D. (2) – k. 76-79, 413-417, 462-463, 464-465, 485-488, 698-699, 1398-1401, 2033;
- wyjaśnienia świadka P. D. (1) – k. 86-89, 408-411, 492-495, 625-627, 1391-1394, 1951;
- wyjaśnienia świadka M. F. – k. 99-101, 645-650, 674-677, 2066v;
- wyjaśnienia świadka J. F. – k. 473-478, 630-635, 1384-1387, 1974-1975;
- wyjaśnienia świadka K. H. – k. 600v-602, 716-718, 730, 1223-1226, 2008-2009;
- częściowo wyjaśnienia świadka R. B. (1) – k. 708-709, 2018;
- wyjaśnienia świadka W. G. – 796-802, (...) - (...), 2031-2032;
- wyjaśnienia świadka J. G. (2) – k. 831-834, 949-953, 954, 2032-2032v;
- wyjaśnienia świadka K. K. (1) – k. 1058-1062, 1063-1064, 2050.

W dniu 18 listopada 2013 r. odbyło się spotkanie J. i K. G. z R. B. (1), na którym doszło do konfliktu dotyczącego wzajemnych rozliczeń. Wracając ze spotkania J. G. (1) zmarł.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego K. G. – k. 594, 609, 1917-1919;
- wyjaśnienia świadka R. B. (1) – k. 708, 2018;
- odpis skrócony aktu zgonu – k. 629.

Kilka dnia później K. G. skontaktował się telefonicznie

z mężczyzną o pseudonimie (...) - którego poznał wcześniej poprzez ojca – i zapytał, czy ten byłby zainteresowany usługą cięcia tytoniu. Ustalono stawkę, zgodnie z którą za pocięcie 1 kg liści tytoniu K. G. miał otrzymać 30 zł. Na przestrzeni listopada i grudnia miały miejsce 3 transporty tytoniu do cięcia w łącznej ilości 20-25 ton. Następnie pocięty i wysuszony tytoń był pakowany w kartonach do samochodu marki I.. Załadowany tak samochód był następnie pozostawiany otwarty z kluczykami pod (...), skąd odbierał go klient. Opróżniony z tytoniu pojazd był następnie odstawiany przez bliżej nieokreśloną osobę pod halę przy ul. (...). Zapłatę odbierał K. G. na terenie (...). 50% z uzyskanej w ten sposób kwoty pieniędzy miał otrzymać R. B. (1) – po wcześniejszym odliczeniu kosztów związanych z

zakupem butli z gazem, najmu magazynu i prądu. R. B. (1) z otrzymanych pieniędzy opłacał także koszty eksploatacji maszyn i płacił wynagrodzenie osobom pracującym na halach. K. G. regulował natomiast koszty wynajmu hali i energii elektrycznej.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego K. G. – k. 594-596, 610-612, 898v, 915, 925-926, 1917-1919;
- zeznania świadka W. G. – k. 796-802, 1405-1408, 2031-2032;
- wyjaśnienia świadka K. H. – k. 729-730, 1223-1226, 2008-2009.

Na początku 2014 r. w hotelu w K. odbyło się spotkanie, w którym udział brali K. G., R. B. (1), K. H., związany z (...) J. J. ps. (...) i nieustalona osoba o narodowości bułgarskiej. Omawiana była kwestia dostaw liści tytoniu dla R. B. (1) i K. G..

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego K. G. – k. 915v-916, 1917-1919;
- częściowo wyjaśnienia świadka R. B. (1) – k. 915v, 2018;
- wyjaśnienia świadka K. H. – k. 716, 731, 1223-1226, 2008-2009.

W dniu 20 lutego 2014 r. funkcjonariusze (...) Biura (...) we W. dokonali przeszukania hali przy ul. (...) we W., w której ujawnili linię technologiczną do cięcia i suszenia liści tytoniu, obok której leżał rozsypany luzem tytoń, a także 4470 kg tytoniu ciętego do palenia bez polskich znaków skarbowych akcyzy (wartość rynkowa 2.816.177,30 zł) i związanej z tą ilością wartością podatku akcyzowego w wysokości 3.337.060 zł.

Na miejscu zatrzymano P. D. (1), P. D. (2) i M. F..

Tego samego dnia w toku przeszukania hali przy ul. (...) we W. ujawniono 50 kartonów z zawartością suszu tytoniowego o łącznej wadze 5000 kg i związanej z tą ilością wartością podatku akcyzowego w wysokości 2.293.200 zł.

Dowód:

- zeznania świadka R. K. (1) – k. 152-154, 1930;
- zeznania świadka M. K. (1) – k. 155-157, 1930-1931;
- zeznania świadka M. Z. – k. 179-181, 1931;
- zeznania świadka R. D. – k. 235-236, 1931;
- protokół przeszukania osoby M. F. – k. 8-12;
- protokół przeszukania osoby P. D. (2) – k. 16-20;
- pismo (...) – k. 22;
- protokół przeszukania pomieszczeń przy ul. (...) we W. wraz z pokwitowaniami – k. 23-26;
- protokół oględzin – k. 27-35;

- protokół przeszukania posesji przy ul. (...) we W. – k. 36;
- protokół przeszukania obiekty przy ul. (...) we W. – k. 40;
- protokół przeszukania pomieszczeń przy ul. (...) we W. – k. 48-49;
- protokół oględzin miejsca – k. 50-54;
- protokół zatrzymania rzeczy – k. 55-56;
- płyta z przeprowadzonych czynności – k. 151;
- materiał poglądowy – k. 283-290;
- wykaz dowodów rzeczowych – k. 342-343;
- wykaz dowodów rzeczowych – k. 1299.

Zabezpieczony w toku przeszukań z dnia 20 lutego 2014 r. tytoń cięty i liście tytoniu stanowią odpowiednio krajanek tytoniową – tytoń do palenia oraz tytoń przemysłowy przeznaczony w dalszym procesie produkcyjnym do krajanek tytoniowych. Są to wyroby akcyzowe podlegające przepisom ustawy o podatku akcyzowym.

Dowód:

- sprawozdania z przeprowadzonych badań przez Wydział Laboratorium (...) (...)j w B. – k. 841-848, 856-865.

Wobec zaobserwowanego w trakcie prowadzonych w miesiącu lutym 2014 r. przez funkcjonariuszy (...) i CBS we W. wzmózonego ruchu pomiędzy halą przy ul. (...) halą przy ul. (...) dokonano oględzin znajdujących się na parkingu przed halą przy ul. (...) samochodu ciężarowego marki F. (...) o numerze rej. (...), w którym ujawniono i zabezpieczono śladowe ilości tytoniu oraz samochodu marki R. (...) o numerze rej. (...).

Samochód F. (...) był własnością M. K. (2), który na prośbę K. G. użyczył mu przywołany pojazd z terminem do końca marca 2014 r.

Dowód:

- zeznania świadka R. K. (1) – k. 152-154, 1930;
- zeznania świadka M. K. (1) – k. 155-157, 1930-1931;
- zeznania świadka M. Z. – k. 179-181, 1931;
- zeznania świadka M. K. (2) – k. 188-191, 1950v;
- protokół oględzin samochodu marki R. (...) wraz z załącznikiem – k. 37-39;
- protokół zatrzymania rzeczy wraz z pokwitowaniem – k. 41-43;
- protokół oględzin pojazdu – k. 44-47.

W toku śledztwa w dniu 19 maja 2015 r. przeszukano rodzinny dom oskarżonego K. K. (2) G. - znajdujący się przy ul. (...) w D. dom i przynależny do niego garaż, w którym ujawniono m.in. ryzy papieru, opakowania foliowe, naklejki samoprzylepne z nadrukami (...) służącymi do oznaczania tytoniu, a także 17 opakowań z tytoniem ciętym do palenia o wadze 50 gram każdy oraz dwa opakowania kartonowe w kształcie tuby po chipsach z tytoniem ciętym. Zatrzymane m.in. woreczki plastikowe z napisem (...) to towary wytworzone w N. z przeznaczeniem na rynek b..

Dowód:

- protokół przeszukania pomieszczeń mieszkalnych przy ul. (...) w D. z załącznikami – k. 1099-1113;
- dokumentacja fotograficzna – k. 1114-1126;
- protokół oględzin rzeczy z załącznikami – k. 1304-1311;
- protokół oględzin rzeczy z załącznikami – k. 1312-1326;
- wykaz dowodów rzeczowych – k. 1331-1332;
- dokumentacja fotograficzna – k. 1350-1351;
- informacja z CBS Policji z dnia 31.08.2015 r. – k. 1803-1804.

Odnosnie udziału w grupie C. i D. R.:

C. R. poznał R. B. (1) przez swojego współnika z którym prowadził wspólnie działalność gospodarczą. W marcu 2013 r. C. R. pożyczył J. G. (1) i R. B. (2) kwotę 20.000 zł. Do spłaty pożyczki w terminie nie doszło.

Po śmierci J. G. (1) odbyło się spotkanie w (...) we W., w którym uczestniczyli R. B. (1), C. R. i D. R.. Obecny był też K. G., który nie brał udziału w rozmowach. Przed spotkaniem R. B. (1) poinformował K. G., iż wykonał dla R. usługę cięcia tytoniu, a oni się z niej nie rozliczyli. W rzeczywistości to C. R. próbując odzyskać pożyczoną kwotę podsunął R. B. (1) pomysł, żeby pocięty tytoń zamrozić i wysłać go do A. jako szpinak.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego K. G. – k. 595-596, 641, 779, 916, 1917-1919;
- wyjaśnienia oskarżonego C. R. – k. 813-817, 1919;
- wyjaśnienia oskarżonego D. R. – k. 964-967, 1919v;
- wyjaśnienia świadka K. H. – k. 537-538, 716-717, 718-719, 732, 1223-1226, 2008-2009;
- częściowo wyjaśnienia świadka R. B. (1) – k. 746, 2018.

C. i D. R. aktywnie zaangażowali się w proceder, którego finalnym etapem było pakowanie tytoniu w opakowania po szpinaku.

W grudniu 2013 r. na hali przy ul. (...) doglądał cięcia tytoniu, a następnie już pocięty tytoń pakował w opakowania foliowe

z napisem „szpinak” razem z J. F. i P. D. (2). Opakowania te były następnie wkładane do kartonów papierowych, układane na europalety i foliowane, a następnie wywożone z hali F. (...) do hali w D. – gdzie były wyładowywane. Tak przygotowany tytoń był wywożony do A.. Gdy K. G. przyjechał na teren hali

w D. przywożąc tam agregat prądotwórczy, na miejscu obecni byli R. B. (1), C. R. i D. R.. Do hali w D. R. B. (1) przywiózł też jedną z rur służącą do suszenia tytoniu.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego K. G. – k. 595-596, 641, 779, 898-898v, 916, 1917-1919;
- wyjaśnienia świadka J. F. – k. 633-634, 1384-1387, 1974-1975;

- wyjaśnienia świadka K. H. – k. 716-717, 718-719, 732, 1223-1226, 2008-2009;
- częściowo wyjaśnienia świadka R. B. (1) – k. 746, 2018.

Już po zatrzymaniu i tymczasowym aresztowaniu R. B. (1) przekazał swojej partnerce J. G. (3) gryps z instrukcjami, jakie zeznania mają złożyć w sprawie J. G. (2), C. R. i K. K. (1). Wobec C. R. znajdowało się polecenie, aby ten zeznał, iż J. G. (1) był mu dłużny dużą sumę pieniędzy, a C. R. był we W. tylko jeden raz, aby spotkać się właśnie z J. G. (1).

Dowód:

- zeznania świadka J. G. (2) – k. 951v, 953, 2032v;
- informacja z Aresztu Śledczego we W. – k. 1039.

Oskarżony **K. G.** urodził się (...) Jest bezdzietnym kawalerem i nie ma nikogo na utrzymaniu. Legitymuje się wykształceniem wyższym z zakresu biznesu międzynarodowego. Utrzymuje się z własnej działalności gospodarczej, z której uzyskuje miesięczny dochód w wysokości ok. 2.000-3.000 zł. Nie był dotychczas karany sądownie.

Dowód:

- dane osobowe zawarte w akcie oskarżenia – k. 1555;
- dane osobowe podane do protokołu rozprawy – k. 1879;
- dane o karalności – k. 667, 1021, 2078.

Oskarżony **C. R.** urodził się (...) Jest rozwodnikiem i ma dwoje dorosłych dzieci. Legitymuje się wykształceniem zawodowym energetyka. Utrzymuje się z własnej działalności gospodarczej, z której uzyskuje miesięczny dochód w wysokości 5.000 zł netto. Nie był dotychczas karany sądownie.

Dowód:

- dane osobowe zawarte w akcie oskarżenia – k. 1556;
- dane osobowe podane do protokołu rozprawy – k. 1919;
- dane o karalności – k. 1370, 2078.

Oskarżony **D. R.** urodził się (...) Jest kawalerem i ma na utrzymaniu dziecko w wieku 7 lat. Legitymuje się wykształceniem zawodowym stolarza. Utrzymuje się z pracy jako podwykonawca dla firmy (...) i osiąga z tego tytułu miesięczny dochód w wysokości 3.000 zł brutto miesięcznie. Nie był dotychczas karany sądownie.

Dowód:

- dane osobowe zawarte w akcie oskarżenia – k. 1558;
- dane osobowe podane do protokołu rozprawy – k. 1919;
- dane o karalności – k. 1371, 2077.

Oskarżony K. G. przesłuchiwany w toku postępowania przygotowawczego przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Przesłuchiwany po raz pierwszy (k. 591-597) wyjaśnił, iż R. B. (1) został mu przedstawiony przez ojca J. G. (1) jako osoba, która ma wiedzę jak przerabiać liście tytoniu. Pod koniec 2014 r. R. B. (1) namówił ojca oskarżonego do zakupu maszyny do przerobu liści, wskazując, iż ma klientów którzy byłiby zainteresowani zakupem liści i byłoby

z tego dobre pieniądze. Działalność przynosiła straty, oprócz B. nie było żadnych klientów. Oskarżony wyjaśniał, iż w dniu 18 listopada 2013 r. zmarł jego ojciec. Oskarżony spotkał się z R. B. (1) i zapytał, co ma zrobić, żeby spłacić długi. Ten przedstawił mu wizję bogatego klienta z K., który był w trakcie uruchamiania fabryki papierosów. Oskarżony tłumaczył, iż to R. B. (1) przygotował maszynę do pracy, jak i linię do suszenia, często ją ulepszał. Jak wyjaśniał, sam maszynę widział tylko raz po jej przywiezieniu, nie widział też jak pracuje. Wyjaśniał, że oprócz hali przy ul. (...) wynajął także niedaleko magazyn, które to pomieszczenie przygotował także pod względem technicznym i gdzie następnie przebywał jego ojciec wraz

z B.. Według wiedzy oskarżonego był tam przygotowywany materiał dla osoby związanej z B.. Oskarżony podawał, że R. B. (1) brał towar

w K. i był osobą znaną w środowisku. Dwa dni przed zajęciem magazynów miała miejsce dostawa jego towaru z innej fabryki na wschodzie (...). Dalej oskarżony podawał, iż na spotkaniu ze strony B. padła propozycja, żeby przygotować usługę krojenia dla B.. Oskarżony skontaktował się z nim, poinformował o śmierci ojca i zapytał, czy jest możliwość zarobienia pieniędzy. Oskarżony 2-3 razy zajmował się towarem osobiście. Po nawiązaniu współpracy z B., R. B. (1) stwierdził, iż

z uwagi na brak ludzi i sprzętu nie są w stanie przerobić większych ilości niż 5 ton na tydzień. Oskarżony nie otrzymywał żadnych pieniędzy od B., który cały czas zapewniał go, że je otrzyma. Jak wyjaśniał dalej, z B. rozliczał się po pół. Sam rozliczał koszty wynajmu hali i jej utrzymania, B. natomiast zajmował się ludźmi. Oskarżony tłumaczył, że nie było potrzeby, aby pokazywał się na hali. Po pewnym czasie dowiedział się, że B. nie płacił zatrudnionym ludziom, a nadto kazał im zabierać towar i sprzedawać we W.. Z każdej transzy przewożonego z ul. (...) na ul. (...) towaru R. B. (1) zabierał pewną część, miał przygotowany

w tym celu przelicznik uwzględniający m.in. wilgotność tytoniu. W nocy po towar przyjeżdżał K. H. i wywoził go dalej. Towar, którym zajmował się osobiście oskarżony, przyjeżdżał w 100-kg kartonach. Jego przywozem

i załadunkiem zajmował się mężczyzna o pseudonimie (...). Ta osoba przywoziła towar na ul. (...), na ul. (...) przyjeżdżał zaś tytoń z fabryki od R. B. (1). Oskarżony tłumaczył, że odbiorem towaru zajmował się ok. 3-4 tygodnie po śmierci ojca i wskazywał, iż fizycznie niemożliwe było przerobienie w tym czasie 30-40 ton tytoniu. Z uwagi na zwłokę jednego z klientów w zapłacie R. B. (1) wymyślił, żeby oskarżony spakował tytoń w szpinak i wysłał do A.. Oskarżony jak tłumaczył, nie zgodził się, dlatego też zajął się tym B., który zamówił torby i rzeczy związane ze szpinakiem. Towar był pakowany do tych toreb na hali

w D.. B. wynajął chłodnię na ul. (...) i firmę, która eksportowała towar do A., natomiast oskarżony załatwił agregat prądotwórczy. Odpowiadając na pytania wyjaśniał, że K. H. często przebywał z R. B. (1). Z ludzi pracujących na halach oskarżony znał wcześniej tylko M. F., któremu zaproponował tę pracę. Odnosząc się do kosztów działalności wskazywał, że były one duże i wynosiły ok. 30 zł od kilograma. Koszty związane z wynajęciem hali wynosiły ok. 2.000 zł. Około 10.000 zł oskarżony przekazał R. B. (1)

z przeznaczeniem na wynagrodzenie dla pracowników.

Przesłuchiwany ponownie w dniu 22 stycznia 2015 r. (k. 603-613) oskarżony wyjaśniał, iż terminem „towar” w poprzednim przesłuchaniu określał liść tytoniowy do pocięcia lub już pocięty, gotowy do palenia. Wskazywał, iż jego ojciec przedstawiał R. B. (1) jako osobę posiadającą niezbędną wiedzę w zakresie zakupu, produkcji i sprzedaży tytoniu. Z uwagi na problemy finansowe ojciec oskarżonego zainteresował się tym biznesem. R. B. (1) zaoferował ojcu oskarżonego maszynę do cięcia tytoniu, która miała mieć większą moc przerobową niż linia produkcyjna, którą B. posiadał w O.. Oskarżony wyjaśniał, że ojciec zdecydował się na zakup oferowanej mu maszyny za kwotę 150.000 zł. Pożyczył w tym celu kwotę 100.000 zł. Urządzenie to zostało zatrzymane przez policję w lutym 2014 r. na hali przy ul. (...) we W.. Jak wyjaśniał dalej oskarżony, rolą jego ojca było kupno maszyny i zorganizowanie miejsca do cięcia tytoniu, natomiast zadaniem R. B. (1) był zakup liści tytoniu i dalsza jego sprzedaż już po cięciu w formie tytoniu do palenia. Oskarżony od początku miał świadomość nielegalnego pochodzenia kupowanego tytoniu, czego zresztą nie ukrywał R. B. (1). Początkowo maszyna została umiejscowiona w obiekcie przy ul. (...) we W. i była wykorzystywana do cięcia tytoniu dla klienta R. B. (1). Oskarżony tłumaczył, że wynajął tę halę na swoje dane i niezwłocznie zaczął przygotowywać do użytku pod kątem technicznym. Po dokonanych naprawach oskarżony nie pojawiał się już na terenie hali. Właściciel obiektu był przekonany o legalności prowadzonej tam działalności. Po jakimś czasie ktoś odkrył nielegalną działalność i trzeba było szukać nowej lokalizacji. W tym czasie oskarżony był w trakcie wypowiedzania

umowy najmu magazynu przy ul. (...) i ojciec zapytał go, czy można zainstalować tam maszynę. Oskarżony zgodził się i był bezpośrednim świadkiem wymiany przez R. B. (1) instalacji elektrycznej w urządzeniu, wtedy też poznał K. H., który pomagał B.. Oskarżony wyjaśniał, że razem z ojcem przywiózł do hali wózek do podnoszenia palet. Na tle rozliczeń z B. wywiązał się konflikt pomiędzy oskarżonym a jego ojcem, gdyż B. pomimo zapewnień nie dzielił się pieniędzmi ze sprzedaży pociętego tytoniu. Tytoń krojony początkowo przy ul. (...), a następnie przy ul. (...) był własnością R. B. (1). Po kilku dniach produkcja została przeniesiona do magazynu przy ul. (...) we W., która to powierzchnia została wynajęta na dane firmy oskarżonego (...) K. G. od syndyka masy upadłości firmy (...) za kwotę 5.000 zł miesięcznie. Umowa została podpisana w obecności przedstawiciela syndyka, obecny był także ojciec oskarżonego, który myślał o późniejszym zakupie tego gruntu i jego odsprzedaży pod antycypowane inwestycje deweloperskie na tym terenie. Oskarżony tłumaczył, iż po podpisaniu protokołu zdawczo-odbiorczego przekazał klucze od hali ojcu i nie interesował się dalszymi podejmowanymi tam działaniami. Od ojca również dowiedział się, iż to R. B. (1) razem z K. H. instalowali linię produkcyjną do cięcia i suszenia tytoniu. Oskarżony na terenie hali pojawił się dwukrotnie, przywoząc B. narzędzia i kawałki blachy. Pomimo zachęt z uwagi na brak czasu nie chciał oglądać pracujących maszyn. Oskarżony podejrzewał, iż B. tnie na własną rękę liście tytoniu i nie dzieli się uzyskanymi w ten sposób zyskami. Powyższe stało się powodem spotkania, na którym B. poinformował oskarżonego i jego ojca, iż tnie tytoń dla klienta z K. i zaoferował 50% od zysku. Oskarżony przejeżdżając obok hali często widział zaparkowane auto należące do K. H., w związku z czym podejrzewał, iż to właśnie on pomaga B.. W dniu 18 listopada 2013 r. oskarżony i jego ojciec spotkali się z R. B. (1) i próbowali od niego uzyskać informację, dlaczego nie mają żadnych zysków z prowadzonej przez tego ostatniego działalności. Po burzliwej rozmowie i powrocie do domu ojciec oskarżonego zmarł. Oskarżony tłumaczył, iż po śmierci ojca musiał borykać się z długami, miał rodzinę na utrzymaniu i brak pomysłu na zarabianie pieniędzy w inny sposób. Kilka dni po śmierci ojca, oskarżony skontaktował się z mężczyzną o pseudonimie (...) z L. i zaproponował, że wykona dla niego usługę cięcia tytoniu. Ten przystał na ofertę, mężczyźni ustalili, że za każdy kilogram pociętego tytoniu oskarżony otrzyma 30 zł. Oskarżony nie był w stanie precyzyjnie określić ilości dostarczanego tytoniu, ale wskazywał, iż łączne dostawy na przestrzeni ostatniego tygodnia listopada 2013 r. – pierwszych dwóch tygodni grudnia 2013 r. wynosiły ok. 20-25 ton liści słabej jakości – tak ocenił je R. B. (1). Pocięcie 5 ton towaru zajmowało ok. 5-7 dni. Oskarżony był obecny zarówno przy rozładunku towaru dostarczanego przez (...), jak i załadunku pociętych już liści. Transportami zajmowała się osoba związana z (...) o pseudonimie (...), razem z nią pod halę przyjeżdżały także inne osoby. Oskarżony tłumaczył dalej, iż odbiór towaru polegał na tym, iż otrzymywał on smsa z informacją, że samochód do załadunku stoi otwarty pod magazynem na ul. (...) we W.. Oskarżony przeważnie osobiście dokonywał załadunku, czasami korzystając z pomocy P. o pseudonimie (...) i przybranej przez tego ostatniego osoby. Po załadunku oskarżony informował smsem, iż samochód jest gotowy. Otrzymywał następnie kolejnego smsa wraz z podaną godziną rozliczenia, które miało zawsze miejsce na terenie (...). Po przyjeździe w to miejsce do oskarżonego podchodził zawsze inny, nieznany oskarżonemu mężczyzna, przekazywał nieprzezroczysty worek z pieniędzmi i kazał czekać na kolejny kontakt. Uzyskaną w ten sposób kwotę oskarżony dzielił się

z R. B. (1), który to również opłacał osoby pracujące przy cięciu tytoniu oraz części potrzebne do eksploatacji maszyn. Oskarżony regulował opłaty za prąd i magazyn. Interes z (...) był jedynym nawiązanym z inicjatywy oskarżonego. Wobec skarg tego ostatniego na ilość otrzymywanego, pociętego tytoniu oskarżony nabrał podejrzeń – w czym utwierdził go P. (...), iż R. B. (1) kradł tytoń przeznaczony dla (...). Oskarżony zdziwił się, gdy pewnego dnia okazało się, że (...) zna również R. B. (1).

Konfrontowany z R. B. (1) (k. 891-899, 915-917) oskarżony K. G. podtrzymał dotychczas złożone wyjaśnienia i wyjaśniał, iż maszyna do cięcia tytoniu zatrzymana przez Policję została kupiona przez jego ojca za pośrednictwem R. B. (1). Tłumaczył, iż do końca 2013 r. nie miał żadnych relacji z P. D. (1), który pracował dla R. B. (1). Oskarżony z informacji udzielonych mu przez J. G. (1) dowiedział się, iż ten razem z R. B. (1) miał założyć spółkę, w której B. miał być odpowiedzialny za zakup tytoniu z legalnie działającej fabryki tytoniu w K. i jego sprzedaż po pocięciu. Oskarżony tłumaczył, iż wraz z ojcem od początku do końca nie miał świadomości istnienia procedury przetwarzania liści tytoniu, całkowity nadzór nad tym sprawował B.. K. H. pojawiał się w czasie transportu towaru. Oskarżony nie miał wiedzy odnośnie dalszego wprowadzania towaru do obrotu, w tym za granicę. Od B. słyszał, iż ten tytoń będzie kupował również na terenie C.. B. w hali przy ul. (...) wymieniał instalację elektryczną w maszynie do

cięcia tytoniu. Dodał, iż on i ojciec nie potrafili jej nawet włączyć. Hala przy ul. (...) służyła jako punkt przeładunkowy dla klientów B., którzy przywozili tam tytoń do cięcia

i odbierali już pocięty. Nie miał wiedzy o tytoniu chowanym w opakowania po chipsach P.. Oskarżony zaprzeczył, iż miał klientów z G. W.,

a także, iż sprzedawał bądź pakował „żabki” do kartonów. Nie miało miejsca spotkanie z B. pod halą w celu wydania mu narzędzi. To B. miał wszystkie klucze do hal przy ul. (...) i razem z K. H. i innymi osobami ustawił linię do cięcia i suszenia tytoniu. Rolą najpierw J. G. (1), a po jego śmierci oskarżonego było jedynie wynajęcie pomieszczeń. B. nie otrzymywał odrębnego wynagrodzenia za modyfikacje maszyny, ponieważ miał udział w zyskach z pracy linii produkcyjnej. B. także w tajemnicy przed oskarżonym i jego ojcem świadczył w tajemnicy usługi dla innych klientów – po to by nie dzielić się zyskami. Oskarżony wiedzę taką powziął, gdyż widział w nocy, iż w hali zapalone było światło i stał pod nią samochód H.. Oskarżony wyjaśniał, iż pomimo zapowiedzi R. B. (1) nie dzielił się z nim zyskami ze sprzedaży tytoniu dla klienta z K.. B. pewnego dnia pochwalił się pomysłem pakowania tytoniu w opakowania od szpinaku i wysyłki tego towaru do A.. Oskarżony nie brał udziału w pakowaniu „szpinaku” ani innego tytoniu, nie zajmował się także dystrybucją. B. otrzymywał od oskarżonego pieniądze dla siebie, pracowników oraz na inne koszty. Spotkanie w K. odbyło się z inicjatywy B.. Oskarżony kojarzył, znał osobę (...), B. widział wtedy po raz pierwszy. W hali na ul. (...) przebywał mężczyzna o imieniu W., o którym B. mówił, iż nauczył go obsługi maszyny do cięcia tytoniu, a także, iż pilnuje on hali w nocy. Pomysł B. ze szpinakiem miał na celu odzyskanie nieuiszczonej wcześniej przez klienta z K. zapłaty za cięcie tytoniu. Gdy oskarżony zawoził do hali w D. agregat prądotwórczy, na miejscu widział oprócz tego klienta również B.. Z jego wiedzy wynika, iż „szpinak” został wywieziony jeden raz. Oskarżony zaprzeczył słowom B., iż po śmierci J. G. (1) oświadczył, iż przejmuje na siebie cięcie i suszenie tytoniu.

Biorąc udział w toku śledztwa w konfrontacji z K. H.

(k. 920-931) oskarżony, po odczytaniu jego wyjaśnień złożonych 22 i 28 stycznia 2015 r., zaprzeczył, iż brał udział w ustawianiu maszyn w hali na ul. (...), tłumacząc, że zajmował się tym B.. Zaprzeczył również, iż nadzorował ustawianie maszyny i pojawiał się w tym czasie kilkakrotnie na terenie hali, podnosząc, że w tym czasie żył jego ojciec i to on zajmował się tymi kwestiami. Zaoponował wobec wyjaśnień K. H., iż tytoń znajdujący się w hali należał do niego, kolejny raz wskazując, że należał on do klienta B. – (...). Przyznał, iż to z jego inicjatywy

w okresie świąteczno-noworocznym 2014 r. maszyna – wobec informacji uzyskanej od B., iż planowana jest jej kradzież - została wywieziona. Oskarżony zaprzeczył, iż samochody marki P. (...) i bus I. zostały zakupione przez niego i jego ojca i były niezarejestrowane na nich, aby uniknąć kłopotów w przypadku zatrzymania pojazdów przez policję. Tłumaczył, że I. pożyczył od kolegi, natomiast P. otrzymał

w ramach rozliczenia od kontrahenta – nie pamiętał którego. Zaprzeczył słowom H., iż zna jakichkolwiek Ukraińców poruszających się F. (...). Po raz kolejny tłumaczył, że tytoń cięty przy ul. (...) należał do B. i miał trafić do jego klienta z K.. Wyjaśniał, iż hala została wynajęta od zupełnie nieznanego oskarżonemu i jego ojcu syndyka masy upadłości firmy (...) M., którego wcześniej nie znali. Oskarżony nie brał udziału w przeprowadzce z hali przy ul. (...) do hali przy ul. (...). Zaprzeczył, iż rozmawiał z H. na temat tytoniu przywiezionego do hali. Po ustawieniu maszyny R. B. (1) i H. cięli tytoń dla własnego klienta z K.. Wskazywał, iż do śmierci ojca pojawiał się w hali przy ul. (...) sporadycznie. Wyjaśniał, iż K. H. nie brał udziału w jego ustaleniach i rozliczeniach z R. B. (1). Grudniowa partia z końca 2013 r. o wadze 5 ton przewożona przez oskarżonego do obiektu przy ul. (...) to była wspólna z R. B. (1) obsługa klienta (...). Poza tą usługą, wszelkie inne prace to była inicjatywa R. B. (1), który podnosił, iż robi to z K. H..

O innych pracach oskarżony nie wiedział, wskazując, iż musiały być one wykonywane dla klientów B. i H.. Oskarżony miał wiedzę od innych pracowników B. i H., iż ci z każdych 5 ton przerobionego tytoniu kradli 500 kg. Tłumaczył, iż słabo pamięta przebieg spotkania w K., wszelkie rozmowy i ustalenia z B. przeprowadzał B.. Zaprzeczył, iż brał udział w przeprowadzce z okolic stadionu na ul. (...). Wyjaśniał, iż R. B. (1) do śmierci J. G. (1) zapewniał go, iż tnie tytoń jedynie dla klienta z K.. Tytoń ujawniony w dniu 20 lutego 2014 r. przy ul. (...) we W. należał do B., a tytoń znaleziony w obiekcie przy ul. (...) należał do klienta oskarżonego. Do śmierci ojca oskarżonego ani on ani oskarżony nie byli właścicielami żadnego tytoniu ani nie wykonywali usług cięcia dla żadnego z klientów. Po zdarzeniu z dnia 20 lutego

2014 r. od B. dowiedział się, iż ten wraz z H. wywieźli z nieznanego miejsca drugą maszynę do suszenia tytoniu i przekazali ją (...).

Przesłuchiwany w dniu 20 maja 2015 r. (k. 1161-1165) oskarżony K. G. przyznał się do popełnienia czynu opisanego w pkt II zarzutów, nie przyznając się do pozostałych zarzucanych mu czynów. Wyjaśnił, iż nie wprowadzał, nie kupował i nie sprzedawał. Wyjaśnił, iż rzeczy znalezione w jego domu rodzinnym należały do jego zmarłego ojca, a on nie dopilnował – pomimo tego, iż był o to proszony – aby je wyrzucić. Dodał, iż jego siostra K. nie miała z tym nic wspólnego i nie wiedziała, co znajduje się w kartonach.

Oskarżony K. G. przesłuchiwany w toku postępowania sądowego nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i odmówił składania wyjaśnień. Po odczytaniu jego wyjaśnień złożonych na k. 591-597 podtrzymał je i tłumaczył, iż wtedy przyznał się, bo powiedziano mu, że pójdzie do więzienia, jeżeli nie złoży wystarczających wyjaśnień. Wyjaśnienia na k. 603-613 podtrzymał w części, wskazując, iż z protokołu tego wynika, iż miał czynny udział. Jak precyzował, jego rola na samym początku sprowadzała się do pomocy ojcu i wynajęciu na siebie hal magazynowych – aby J. G. (1) i B. mogli pracować. Rozmowy prowadzone przez oskarżonego z B. przed śmiercią J. G. (1) dotyczyły jedynie opłat i kosztów związanych z wynajmem hali. Oskarżony podtrzymał wyjaśnienia na k. 638-644 dodając, iż z wyjaśnień wynika, iż proceder pakowania szpinaku zaczął się od połowy 2013 r., tymczasem on sam wie tylko o jednej takiej sytuacji, która miała miejsce już po śmierci jego ojca. Po odczytaniu wyjaśnień na k. 891-899 podtrzymał je akcentując, iż procederem zajął się dopiero po śmierci ojca. Oskarżony podtrzymał również wyjaśnienia złożone na k. 915-917, 921-930, 1161-1165. Odpowiadając na pytanie wyjaśnił, iż oskarżonych C. i D. R. widział dwa razy i o nich mówił

w wyjaśnieniach mówiąc o ojcu i synu. Tłumaczył, iż po raz pierwszy widział ich na nieformalnym spotkaniu w K.. Przed spotkaniem uzyskał informację od B., iż są to osoby, dla których ten ostatni wykonał usługę cięcia, a one się nie rozliczyły. Na spotkaniu nie było o tym mowy. Drugi raz widział ich, gdy przywiózł agregat prądotwórczy na halę w D.. Widział, że był tam pakowany tytoń w opakowania od szpinaku, a o tym, iż C. i D. R. są odpowiedzialni za pakowanie tytoniu dowiedział się także od R. B. (1). Oskarżony nie prowadził z nimi żadnych rozmów na temat rozliczeń.

Oskarżony **C. R.** zarówno w toku postępowania przygotowawczego, jak i przed Sądem nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu.

Przesłuchiwany w toku śledztwa (k. 813-817) wyjaśniał, iż z nazwisk wymienionych w przedstawionym mu zarzucie zna tylko R. B. (1), którego poznał za pośrednictwem swojego znajomego na początku 2013 r. R. B. (1) i J. G. (1) przejeżdżając przez K. zadzwonili do oskarżonego i poprosili o pożyczkę. Wymienionym mężczyznom pożyczył kwotę 20.000 zł, nie miał wiedzy na co kwota miała zostać wykorzystana. B. i G. nie zwrócili pieniędzy w umówionym półrocznym terminie tłumacząc się niepowodzeniami w biznesie. Po śmierci J. G. (1) oskarżony spotkał się z jego z synem i R. B. (1). Ten ostatni zapewnił, że pieniądze zostaną niezwłocznie zwrócone, jednak do tego nie doszło. Jak wyjaśniał oskarżony, R. B. (1) przekonywał go, iż ma urządzenia do cięcia i produkcji tytoniu i w ten sposób spłaci oskarżonego. Oskarżony wyjaśniał, iż wedle słów B. to K. G. wszystkim zarządzał i do niego należą wszelkie sprzęty. Oskarżony dalej tłumaczył, że powiedział B., żeby ten pociął tytoń, zamroził go i wysłał jako szpinak do A.. Oskarżony wyjaśniał, iż nie miał wiedzy, czy faktycznie tytoń był wysyłany za granicę jako szpinak, w bezpośredniej rozmowie z R. B. (1) ten ostatni zaprzeczył, że tak było. Odpowiadając na pytania oskarżony tłumaczył, iż nie był nigdy w hali, w której produkowano tytoń

i nie znał jej lokalizacji. R. B. (1) nie mówił mu, kto uczestniczył

w procederze. Kojarzył tylko młodego G., który przejął biznes po zmarłym ojcu. Dopiero po jakimś czasie od pożyczki oskarżony zorientował się, na co mają być przeznaczone pieniądze. Podnosił, iż nie ma wiedzy nt. procesu produkcyjnego, jedynie podsunął R. B. (2) pomysł z pakowaniem tytoniu jako szpinaku.

Przesłuchiwany w toku rozprawy głównej (k. 1919) oskarżony C. R. odmówił składania wyjaśnień. Po odczytaniu oskarżonemu jego wyjaśnień złożonych w toku śledztwa ten podtrzymał je. Odpowiadając na pytania wyjaśniał, iż nigdy nie był w hali w D., a R. B. (1) poznał poprzez swojego współlnika J. K., który poręczył za B. i dlatego też oskarżony

zdecydował się na udzielenie mu pożyczki, której B. nie zwrócił. Dodał, iż zasugerował B., że może zapakować tytoń jako szpinak.

Oskarżony D. R. przesłuchiwany w toku śledztwa (k. 964-967) nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Wyjaśnił, iż nie brał udziału w procedurze prowadzonym przez R. B. (1) i K. H., a jedynie spotykał się z (...) razy na polecenie swojego ojca z uwagi na zaciągniętą przez B. pożyczkę w kwocie ok. 20.000 zł. Tłumaczył, że nie pamiętał, na co miała być przeznaczona przedmiotowa pożyczka, a B. nie oddał przywołanej kwoty tłumacząc się utratą płynności finansowej. Oskarżony tłumaczył, iż zdawał sobie sprawę, jakiego rodzaju działalność prowadził B. i że miała ona nielegalny charakter. Od B. również oskarżony dowiedział się, że właścicielem biznesu był J. G. (1), a następnie jego syn. Na okazanych zdjęciach oskarżony rozpoznał K. H. i R. B. (1). Zaprzeczył, iż byli to jego wspólnicy i że w jakikolwiek sposób pomagał im z tytoniem. O tym, czym się zajmują dowiedział się dopiero jak zaczął jeździć do W. po pieniądze.

Oskarżony D. R. przesłuchiwany w toku postępowania sądowego (k. 1919) nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów

i odmówił składania wyjaśnień podtrzymując te złożone na k. 964-967. Odpowiadając na pytania tłumaczył, iż nigdy nie był w D.,

a K. H. poznał z wyjazdu do W. jako kolegę B.. H. wynajmował oskarżonemu pokój w hotelu. Niezwracanie pieniędzy B. tłumaczył problemami finansowymi.

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu wina i sprawstwo oskarżonych w zakresie zarzucanych im aktem oskarżenia czynów nie budzą wątpliwości.

Z uwagi na charakter osobowych źródeł dowodowych posiadających

w niniejszej sprawie istotne informacje, z których to większość stanowiły osoby bezpośrednio zaangażowane w proceder opisany w akcie oskarżenia

(a czego wyrazem są ich prawomocne skazania w odrębnych postępowaniach) do wyjaśnień tych osób występujących w niniejszym postępowaniu w charakterze świadków należało podchodzić z należytą ostrożnością. Tym niemniej, ich relacje pozwoliły na ustalenie stanu faktycznego niniejszej sprawy i ustalenie sposobu zorganizowania grupy przestępczej, której przedmiotem działalności była produkcja bez urzędowego sprawdzenia i wprowadzania do obrotu tytoniu do palenia z pominięciem zapłaty podatku akcyzowego.

Ustalając stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd oparł się w głównej mierze na pierwszych wyjaśnieniach oskarżonego K. G. złożonych

w toku postępowania przygotowawczego, w których ten przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i opisał w sposób szczegółowy przebieg procedury, który miał miejsce w halach we W. przy ul. (...). Jego dalsze wyjaśnienia, w których ten nie przyznawał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, a przed Sądem stwierdził wręcz, iż jego pierwotne przyznanie zostało wymuszone, Sąd ocenił jedynie jako nieudolną linię obrony i nie dał im wiary. Co więcej, nawet treść wyjaśnień oskarżonego, w których ten nie przyznawał się do winy, dostarczyło szereg istotnych informacji dla ustalenia stanu faktycznego. Oprócz zasadniczych dla kwestii odpowiedzialności oskarżonego jego wyjaśnień dotyczących charakteru przestępczego procedury, sposobu jego funkcjonowania i udziału w nim poszczególnych osób, duża część wyjaśnień oskarżonego dotyczyła kwestii „własności” ciętego tytoniu, jak i zysków z niego osiągniętych. Oskarżony bowiem wskazywał, iż w przeważającej części to R. B. (1) działał na własną rękę i wyszukując klientów wykonywał dla nich usługi

z pokrzywdzeniem najpierw oskarżonego i jego ojca, a potem już – po śmierci J. G. (1) – oskarżonego. Okolicznościom tym zaprzeczał oczywiście R. B. (1), umniejszając w sposób radykalny i niezgodny z rzeczywistym stanem faktycznym swój udział w procedurze – o czym świadczyły relacje świadków przesłuchiwanych w sprawie.

W ocenie Sądu kwestia własności przetwarzanego tytoniu – w obliczu pozostałej, zasadniczej treści wyjaśnień oskarżonego była drugorzędna

i czynienie szczegółowych ustaleń w tym zakresie było zbędne. Z zebranych i ocenionych przez Sąd dowodów wynikało bowiem jednoznacznie, iż obaj (K. G. i R. B. (1)) czerpali z nielegalnego procederu korzyści majątkowe, a przerzucanie się przez nich odpowiedzialnością co do kwestii własnościowych ciętego i suszonego tytoniu miało jedynie na celu umniejszenie własnej winy.

Wskazać należy również, iż Sąd nie uwzględnił wyjaśnień oskarżonego K. G. w tej części, gdy ten wskazywał, iż de facto w proceder związany z tytoniem zaangażował się dopiero po śmierci ojca w listopadzie 2013 r. Wskazać należy, iż już z samej treści wyjaśnień oskarżonego wynikało jednoznacznie, iż od początku był razem z J. G. (1) i R. B. (1) kluczową dla procederu postacią.

Wyjaśniał m.in., iż na własne dane wynajął hale przy ul. (...), gdzie kolejno było umieszczana maszyna do cięcia tytoniu. W pierwszym z tych obiektów oskarżony, jak wyjaśniał obszernie w toku postępowania przygotowawczego, wykonał szereg prac

(„... ja byłem w tej hali – ja ją wynająłem na swoje dane i przygotowywałem ją pod względem technicznym gdyż przeciekał tam dach” i „... ja zacząłem w tej hali robić drobne naprawy dachu, pomieszczeń – lamowanie, instalację wodną, aby dostosować ją do normalnego użytkowania” – k. 606) mających na celu przystosowanie hali do użytkowania. Do hali przy ul. (...) przywiózł razem z ojcem wózek do podnoszenia palet tzw. paleciak (k. 607). Do hali przy ul. (...) zaś, jak wskazywał „...przywoziłem dla R. B. (1) jakieś narzędzie, kawałek blachy – czyli te rzeczy których mu brakowało a których nie mógł dowieźć mój tato gdyż w tym czasie robił co innego.” (k. 608). Sąd nie miał również podstaw, aby odmówić wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonego, gdy ten opisywał przebieg znajomości jego ojca z R. B. (1) i – zaakceptowaną - ofertę sprzedaży maszyny do cięcia tytoniu, którą złożył ojcu oskarżonemu ten ostatni. Oskarżony przedstawił także podział ról – J. G. (1) miał kupić maszynę i zorganizować miejsca, gdzie można było ją postawić, natomiast B. miał odpowiadać za kupno i sprzedaż już przerobionego tytoniu. Oprócz tego, B. posiadał wszelkie „know-how” związane ze stworzeniem i obsługą linii produkcyjnej. Zyski miały być dzielone pół na pół.

Dalsze wyjaśnienia oskarżonego odnosiły się do braku rozliczeń ze strony R. B. (1) z podejmowanych przez niego działań na tytoniu

i chęcią wycofania się G. z całego przedsięwzięcia i zmianę nastawienia oskarżonego, który chcąc utrzymać po śmierci ojca rodzinę zmuszony był do kontynuowania procederu.

Oskarżony sam w dalszych wyjaśnieniach przyznawał, iż po śmierci z własnej inicjatywy zadzwonił do klienta (...) i zaproponował mu, iż za wynagrodzeniem będzie ciął należący do (...) właśnie tytoń. Opisał szczegółowo sposób dostaw i załadunku pociętego już tytoniu. Nie ukrywał też tego, iż uzyskiwał z tego tytułu dochody, które oprócz wynagrodzenia dla niego samego były przeznaczone na bieżące koszty obsługi procederu, w tym wynagrodzenia pracowników i koszty eksploatacji.

Sąd dał również wiarę wyjaśnieniom oskarżonego, w których ten odnosił się do udziału w procederze C. i D. R., a do których wyjaśnień to Sąd odniesie się przy ocenie wyjaśnień tych oskarżonych.

Wyjaśnienia oskarżonego K. G. w zasadniczej dla ustalenia stanu faktycznego części były logiczne, konsekwentne i szczegółowe, dlatego Sąd dał im wiarę.

Sąd za wiarygodne uznał wyjaśnienia oskarżonych C. R.

i D. R. w części, w jakiej znajdują one potwierdzenie

w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym. Przede wszystkim za wiarygodne uznać należy tę część wyjaśnień oskarżonego C. R.,

w których przyznał, iż to on poinstruował R. B. (1), aby pocięty tytoń mrozić i wysyłać do A. jako szpinak.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego C. R. także wtedy, gdy ten opisywał, iż pożyczył J. G. (1) i R. B. (1) kwotę 20.000 zł i pieniędzy tych nie odzyskał. Co prawda z dystansem należało podejść do wyjaśnień oskarżonego, iż ten nie wiedział, na co powyższa kwota miała być przeznaczona, tak jednak dalej oskarżony konsekwentnie wyjaśniał, iż to

właśnie próba odzyskania należnych mu pieniędzy doprowadziła do udzielonej przez oskarżonego B. rady dotyczącej szpinaku.

W ocenie Sądu jednak, wbrew temu co twierdził oskarżony, rola jego

i jego syna D. R. w procederze wcale na tym się nie zakończyła

i była zdecydowanie dalej idącą, o czym świadczyły relacje oskarżonego K. G. (k. 641) i R. B. (1) (k. 746). Przypomnieć należy, iż osoby te wzajemnie obarczały się odpowiedzialnością i wskazywały na siebie nawzajem jako na osoby w głównej mierze odpowiedzialne za proceder produkcji tytoniu. Obaj jednak zgodnie twierdzili, iż brali udział w spotkaniu z C. i D. R. w (...) we W.. Pomiędzy ich relacjami dotyczącymi tego spotkania zachodziły jednak rozbieżności. R. B. (1) wskazywał, iż doszło jeszcze za życia i z udziałem J. G. (1), a on jedynie przysłuchiwał się rozmowie, gdy tymczasem z relacji oskarżonych wynikało, iż spotkanie miało miejsce już po śmierci ojca oskarżonego i to K. G. był osobą, która biernie przysłuchiwała się rozmowom. Co więcej, zgodnie z tym co wyjaśniał K. G., oskarżeni C. i D. R. byli przedstawiani mu przez B. jako osoby, które są mu winne pieniądze za usługę cięcia tytoniu i tylko sprzedaż na terenie A. tytoniu umieszczonego w opakowaniach po szpinaku pozwoli C. R. na uregulowanie długu.

Zgodnie z korespondującymi ze sobą wyjaśnieniami wszystkich trzech oskarżonych w niniejszej sprawie do spotkania takiego faktycznie doszło, ale już po śmierci J. G. (1). I także – co znamienne twierdzili tak wszyscy oskarżeni – w spotkaniu tym K. G. brał jedynie bierny udział, siedząc przy stoliku obok, a wszelkie rozmowy toczyły się pomiędzy C. R. a R. B. (1). Powyższe zgodnie z logiką nakazuje przyjąć, iż to właśnie wersja o pożyczce udzielonej przez C. R. J. G. (1) i R. B. (1) jest prawdziwa, a nie wersja, którą świadek przedstawiał właśnie K. G., iż jakoby C. R. to klient, który nie rozliczył się z usługi cięcia tytoniu. Dodatkowo za przyjęciem tej wersji przemawia okoliczność, iż jak wskazywał K. G. stojąc przed Sądem (k. 1918v) na nieformalnym spotkaniu w (...) nie było mowy o braku rozliczenia ze strony R..

K. G. wyjaśniał nadto, iż proceder związany z pakowaniem tytoniu w opakowania po szpinaku odbywał się w hali w D. – należącej do J. G. (1) – i udostępnionej R. B. (1).

Obaj oskarżeni stanowczo w toku postępowania zaprzeczali swojemu udziałowi w procederze i wskazywali, iż nigdy nie byli w hali

w D.. W ocenie Sądu wyjaśnienia te nie polegały na prawdzie. W tym miejscu należy odnieść się do dalszych wyjaśnień K. G., który tłumaczył, iż „...gdy zawoziłem temu mężczyźnie agregat prądowłórczy do hali w D., aby R. i ci ludzie mogli pakować „szpinak” widziałem tam R. B. (1), tego klienta z K. wraz z synem. Byli w środku pomieszczeń”. (k. 916).

Sąd miał też na uwadze, iż oskarżony K. G. nie mówił wprost

o C. i D. R., jedynie opisując ich wygląd i określając ich mianem „klienta z K. i jego syna”, tym niemniej po okazaniu mu tablic poglądowej z wizerunkiem C. R. to właśnie na niego wskazał jako na osobę, która przyjeżdżała do krajalni przy ul. (...) we W. i pakowała pocięty tytoń w opakowania szpinaku (k. 779). Dlatego brak było racjonalnych powodów, aby uznać, iż oskarżony K. G. mógł mówić

o kimś innym, tym bardziej, iż przed Sądem uzupełnił (k. 1918v), iż mówiąc

o ojcu i synu miał na myśli C. i D. R..

Również świadek K. H. w odczytanych w toku postępowania sądowego swoich wyjaśnieniach złożonych w toku śledztwa podnosił, iż na polecenie K. G. bądź R. B. (1) (co na marginesie wskazuje na to, iż osoby te były osobami „decyzyjnymi”) wskazał oskarżonym R. drogę na halę w D., dlatego też odrzucić należy wersję pokrzywdzonych, iż na hali w D. nigdy nie byli.

Nie ulega też wątpliwości, iż sama jedynie obecność oskarżonych na hali w D., nawet pomimo ich uznanych za niewiarygodne zaprzeczeń w tym zakresie, nie mogła przesądzać o ich udziale lub braku partycypowania w nielegalnym przedsięwzięciu.

Wszak oskarżony K. G. nie był – jak wskazywał – naocznym świadkiem działania oskarżonych, a przed Sądem (k. 1918v) wyjaśniał zaś, iż „ja informację o tym, że oskarżeni są odpowiedzialni za pakowanie tytoniu w szpinak otrzymałem od R. B. (1)”.

W tym miejscu odnieść należy się do relacji K. H., której to treść świadczy o aktywnym udziale C. i D. R. w procederze zarzucanym im aktem oskarżenia. Świadek ten wskazywał, iż to właśnie przy hali w D. wyładowywany był – i umieszczony na paletach - tytoń zapakowany w opakowania od szpinaku. K. H. w szczegółowy sposób opisał również działalność podejmowaną przez D. R. na terenie hali przy ul. (...), gdzie oskarżony doglądał procesu cięcia tytoniu, a następnie pakował go do worków z napisem „szpinak” i ładował na palety. Świadek dodatkowo wskazywał, iż na podstawie usłyszanych rozmów pomiędzy R. B. (1) a K. G. wywnioskował, iż „szpinak” ma być wywożony do A.. Wyjaśnienia świadka w części dotyczącej oskarżonych C. i D. R. były pełne i konsekwentne, a Sąd nie znalazł podstaw, aby odmówić im wiarygodności.

Powyższe wyjaśnienia i zeznania świadczą o tym, iż oskarżeni C. i D. R. nie dość, iż posiadali wiedzę o przestępczym procederze, to jeszcze akceptowali go i aktywnie w nim uczestniczyli.

Wskazać w tym miejscu jeszcze należy na okoliczność, którą podnosił w swoich zeznaniach świadek J. G. (2), który wskazywał, iż otrzymał od J. G. (3) – partnerki R. B. (1) – pochodzący od tego ostatniego już po jego zatrzymaniu gryps, którego adresatem był oskarżony C. R.. W liście tym miała znajdować się instrukcja, aby C. R. złożył wyjaśnienia o konkretnej treści, a mianowicie, iż „jak coś to tylko jeden raz był we W. na K. spotkać się z J. i że J. wisił mu dużo pieniędzy” (k. 951v). Powyższe miało uwolnić C. R. od odpowiedzialności karnej z udziału w procederze. Pomimo iż C. R. zgodnie z wyjaśnieniami J. G. (2) zaprzeczał, iż był adresatem wiadomości R. B. (1), tak okoliczności sprawy powiązane z treścią wiadomości ewidentnie na to wskazują. Co więcej, jak wynikało z wyjaśnień oskarżonego C. R. ten połowicznie zastosował się do instrukcji. Wskazywał bowiem co prawda, iż tylko jednokrotnie był we W. i nie był na hali w D. (co w ocenie Sądu nie polegało na prawdzie), ale pieniądze pożyczał J. G. (1) i R. B. (2) występującym wspólnie i to od R. B. (1), jak wskazywał przed Sądem (k. 1919) domagał się zwrotu pieniędzy po śmierci J. G. (1).

Zeznania świadka K. H. były konsekwentne, logiczne i szczegółowe i w ocenie Sądu zasługiwały w zasadniczej części na uwzględnienie przy ustalaniu stanu faktycznego niniejszej sprawy.

Za wiarygodne i znajdujące potwierdzenie w zgromadzonym materiale dowodowym Sąd uznał tę część wyjaśnień świadka, w której opisywał on szczegóły procederu związanego z nielegalną produkcją wyrobów tytoniowych – cięciem i suszeniem tytoniu. Świadek w szczegółowy sposób opisał działalność podejmowaną kolejno na terenach hal przy ul. (...), ul. (...), ul. (...) i w D.. Odnosił się szczerze do swojego udziału w sprawie, przyznając, iż brał udział w czynnościach związanych z cięciem, suszeniem i sprzedażą tytoniu, jak i modernizacją maszyn oraz opisał szczegóły związane z organizacją i przebiegiem tych prac. Opisał również udział w tych czynnościach J. G. (1), K. G. i R. B. (1), jak i pozostałych, ujętych w stanie faktycznym osób. Opisał także w szczegółowy sposób przebieg spotkania, na którym oskarżony K. G. i R. B. (1) omawiali z potencjalnymi klientami kwestię ewentualnych dostaw tytoniu.

Sąd w sposób ostrożny podszedł do oceny wyjaśnień świadka R. B. (1). Jego wyjaśnienia odczytane w toku rozprawy głównej cechowały się wyraźną próbą umniejszenia swojej odpowiedzialności za funkcjonowanie procederu związanego z cięciem, suszeniem i sprzedażą tytoniu do palenia. Tymczasem ze zgromadzonego materiału dowodowego w postaci wyjaśnień oskarżonego K. G. i przesłuchiowanych świadków wynikało jednoznacznie, iż pełnił w nim obok właśnie oskarżonego kluczową rolę. Za niewiarygodne Sąd uznał zatem wyjaśnienia, kiedy świadek podnosił, iż nigdy nie był naocznym świadkiem etapu produkcyjnego, a jego rola sprowadzała się jedynie do doraźnych – i to wyłącznie na prośbę J.

i K. G. – prac związanych z modernizacją maszyny do tytoniu,

a próby cięcia i suszenia przeprowadzał na sianie i korze – albowiem te wyjaśnienia sprzeczne były z uznanymi za wiarygodne w tym zakresie wyjaśnieniami oskarżonego K. G., czy wyjaśnieniami chociażby świadka K. H. czy J. F..

Co więcej, próby wpłynięcia na sposób zeznawania świadków (vide: opisana w stanie faktycznym sytuacja z grypsem przekazanym J. G. (2) bądź też wskazywana przez świadka K. H. na k. 732 „...R. B. (1) powiedział mi też, że w razie wypadki i zatrzymania mnie lub kogoś z naszej grupy trzeba zeznawać, że organizatorem wszystkiego był J. G. (1)”) wskazuje, iż R. B. (1) podjął realne próby – poza treścią składanych przez siebie wyjaśnień – na sposób odbioru działań jego osoby w przestępczym procederze.

Dlatego też Sąd uznał za wiarygodne wyjaśnienia świadka, jeżeli znajdowały one potwierdzenie w relacjach pozostałych osób. I tak wskazać należy, że za wiarygodne uznał tę część wyjaśnień świadka, w której wskazywał on, iż dokonał modyfikacji maszyn do tytoniu i instalacji elektrycznych w obiektach, w których były umieszczane (w czym pomagał mu K. H.) oraz uczył F., F. i D. techniki suszenia tytoniu. Jako wiarygodne należało ocenić również tę część wyjaśnień, w których opisywał on swój udział razem z K. G. ze (...) i (...). Jednak i w tym miejscu wyjaśniał, wbrew wyjaśnieniom K. H., którym Sąd dał wiarę, iż zajmował się jedynie „doradztwem technicznym”.

Sąd nie znalazł podstaw, aby kwestionować wiarygodność świadków (których sprawy zostały wyłączone do odrębnego postępowania) P. D. (2), P. D. (1), M. F., J. F., W. G., J. G. (2) i K. K. (1), albowiem ich zeznania były spójne, konsekwentne i wzajemnie się uzupełniały. Osoby te były szeregowymi pracownikami zatrudnionymi do obsługi cięcia i suszenia tytoniu bezpośrednio przez oskarżonego K. G. (F.) i R. B. (1) (pozostali) i opisały przebieg proceduru i zorganizowania prac w hali przy ul. (...). W wyjaśnieniach świadków występowały oczywiście pewne rozbieżności dotyczące chronologii i szczegółów zdarzenia, nie miały jednak one w ocenie Sądu decydującego znaczenia dla oceny ich wiarygodności.

Świadek P. D. (1) najwcześniej pod względem chronologii zaangażował się w działalność grupy, wykonując odpowiednio na terenach hal przy ul. (...) w czerwcu 2013 r., przy ul. (...) w lipcu-sierpniu 2013 r. oraz wreszcie przy ul. (...) w październiku 2013 r. prace remontowe – za których wykonanie zapłacił mu J. G. (1). Następnie razem z P. D. (2) ps. (...) i M. F. ps. (...) pracowali na dziennej zmianie przy suszeniu, pakowaniu i okazjonalnie sprzątanii hali. Jak opisywali ww. świadkowie, kiedy przychodzili na 7 rano na halę, na stole w kuchni leżała kartka z zakresem prac, jakie mają wykonać, a także z informacją, kiedy mają przyjść po raz kolejny. Czekał też na nich gotowy do suszenia tytoń, który musiał być cięty w nocy przez osoby (m.in. J. F.), których nie znali i z którymi nie mieli kontaktu.

Wynagrodzenie otrzymywali w kopertach, które umieszczane były w ich prywatnych szafkach znajdujących się na terenie hali. M. F. zeznawał, iż wynagrodzenie otrzymywał od R. B. (1), który nauczył go także obsługi maszyny do suszenia tytoniu. R. B. (1) razem z K. H. nadzorowali także przebieg wykonywanych prac.

Przywołani na wstępie świadkowie odnosili się także do udziału w procederze i ich kontaktów z oskarżonym K. G.. I tak, P. D. (1) zeznawał, iż 2-3 razy widział oskarżonego K. G. rozmawiającego z R. B. (1) o kosztach wynajmu hal. M. F. wskazywał, iż K. G. pokazał mu, na czym ma polegać praca, a także przekazał mu auto, którym ten następnie przyjeżdżał do pracy. K. G. miał także pojawiać się na terenie hali i nadzorować przebieg pracy. Istotne są przy tym wyjaśnienia świadka K. K. (1) który wskazywał, że był świadkiem rozmów telefonicznych, w których K. G. wypytywał F. „jak idzie i za ile będzie mógł wyjechać” (k. 1060). K. G. był ponadto w ocenie świadka jedyną osobą spoza kręgu tych pracujących przy produkcji tytoniu do palenia, która pojawiała się na terenie hali. Świadek J. G. (2) zeznawał ponadto, iż widział, jak K. G. dwukrotnie wydawał dyspozycje R. B. (2).

Z wyjaśnień świadka W. G. wynikało ponadto, iż oskarżony K. G. na teren hali przywoził potrzebne do suszenia tytoniu butle z gazem. Świadek ten, na polecenie oskarżonego dwukrotnie przyjeżdżał pod (...) we W. i zostawiał tam samochód marki I. z załadowanymi kartonami z tytoniem.

Świadek K. K. (1) wskazywał, iż podczas jego pracy na hali przy ul. (...) przyjechał K. G. i wypytywał jak idzie praca.

Z powyższych wyjaśnień w sposób jednoznaczny wyłania się aktywna i kierownicza rola oskarżonego K. G. w nielegalnym procederze.

Zeznania świadków R. K. (1), M. K. (1), M. Z., T. Ł., R. D. były przydatne w tym zakresie, iż przyczyniły się do ustalenia przez Sąd przebiegu i wyników przeprowadzonych w dniu 20 lutego 2014 r. przeszukań hal przy ul. (...) oraz samochodów marki F. (...) i R. (...).

Sąd nie miał podstaw do podważenia zeznań świadka M. K. (2), gdy ten wskazywał, iż F. (...) został przez niego użyzony K. G., a świadek nie miał wiedzy o prowadzonym przy wykorzystaniu jego auta procederze.

Sąd uwzględnił również treść zeznań A. K. (1), która zeznawała na okoliczność wynajmu hali przy ul. (...).

Nieprzydatne dla ustaleń faktycznych w niniejszych sprawie były zeznania świadków R. Ż., M. C., Z. W. i A. G., albowiem odnosiły się tylko i wyłącznie do niezwiązanych ze sprawą pojazdów ujawnionych w pobliżu hal przy ul. (...) we W.. Jako nieprzydatne dla ustaleń stanu faktycznego Sąd ocenił treść zeznań świadka A. K. (2), J. T., R. K. (2) i J. G. (3), M. K. (3) i B. C..

Sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania dowodów z dokumentów w postaci protokołów przeszukań pomieszczeń przy ulicy (...) we W., podczas których przeszukań ujawniono linie technologiczne do cięcia i suszenia tytoniu, a dowody te wspólnie z dowodami w postaci informacji uzyskanych z (...), w tym sprawozdań z badań Laboratorium (...)(...)j w B. przyczyniły się do ustalenia rodzaju, ilości i wartości rynkowej ujawnionego w tych miejscach tytoniu, jak i wysokości stawki narażonej na uszczuplenie należności publicznoprawnej - podatku akcyzowego - związanego z ujawnionymi ilościami. Budując stan faktyczny Sąd uwzględnił również zawnioskowane do ujawnienia na rozprawie dowody związane bezpośrednio z czynami zarzucanymi oskarżonym.

Wszystkie omówione powyżej dowody, na których oparł się Sąd, tworzą spójną i logiczną całość pozwalającą na odtworzenie poszczególnych etapów działalności zorganizowanej grupy przestępczej trudniącej się procederem wytwarzania wyrobów tytoniowych bez wpisu do rejestru producentów i wprowadzania ich do obrotu przy jednoczesnym uchylaniu się od obowiązków podatkowych.

Po tak dokonanej ocenie materiału dowodowego Sąd Okręgowy uznał, że wina i sprawstwo oskarżonych nie budzą wątpliwości.

Ustawodawca nie określił minimalnego czasu wymaganego do wypełnienia znamienia "udziału w zorganizowanej grupie". Grupa taka może powstać dla popełnienia już tylko jednego przestępstwa. Do dokonania czynu z art. 258 § 1 k.k. dojdzie także (nawet) wtedy, gdy nie zostanie popełnione przestępstwo, dla którego grupa została zorganizowana. Przestępstwo z art. 258 § 1 k.k. jest, bowiem przestępstwem tzw. formalnym (bezsuktywnym), polegającym tylko na określonym zachowaniu się (branie udziału w zorganizowanej grupie) (vide: wyrok SN z dnia 16.01.2008 r., IV KK 389/07, Biul. PK 2008, nr 2, s. 16, postanowienie SN z dnia 24.11.2015 r., IV KK 364/15, LEX nr 1955514).

W orzecznictwie podnosi się również, że wypełnia znamiona przynależności do zorganizowanej grupy przestępczej samo przystąpienie do niej i pozostawanie w jej strukturze, choćby bez pełnienia w niej funkcji czy wykonywania zadań. Nie jest konieczna wiedza sprawcy o szczegółach organizacji grupy, znajomość wszystkich osób ją tworzących, mechanizmów jej funkcjonowania. Nie jest uzasadnione oczekiwanie formalnego potwierdzenia udziału w grupie, wyboru kierownictwa itp. Strona podmiotowa tego formalnego przestępstwa obejmuje obie odmiany umyślności, zatem wystarczające jest, że sprawca ma świadomość istnienia grupy, akceptuje jej cele przestępcze i godzi się, by je realizowano. Karalnym jest udział tylko w takiej grupie przestępczej, której struktura cechuje się wymaganym przez

kodeks karny zorganizowaniem. Progiem karalnego zorganizowania grupy przestępczej będzie istnienie między jej członkami chociażby niewysokiego, ale widocznego stopnia powiązań organizacyjnych i hierarchicznych. Z tym, że wystarczająca jest świadomość owych powiązań organizacyjnych i hierarchicznych w odniesieniu do określonych członków grupy w zakresie dotyczącym tych członków (vide: wyrok SA we Wrocławiu z dnia 20.01.2016 r., sygn. II AKa 328/15, LEX nr 2008333).

Art. 258 § 3 k.k. przewiduje typ kwalifikowany przestępstwa polegający na zakładaniu lub kierowaniu zorganizowaną grupą przestępczą. "Kierowanie" polegać będzie na faktycznym sprawowaniu kontroli nad działalnością związku lub grupy, możliwości wydawania poleceń i podejmowania zasadniczych decyzji.

Istotą kierowania związkiem przestępczym jest przewodzenie, czyli intelektualne i faktyczne panowanie nad istnieniem i działalnością związku przez rzeczywistą możliwość kształtowania jego sytuacji, zatem podejmowanie czynności dotyczących jego istnienia i działania (vide: wyrok SA w Krakowie z dnia 24.01.1997 r., sygn. II Aka 57/97, Prok. i Pr. 1997, nr 12, poz. 22).

W ocenie Sądu oskarżony K. G. dopuścił się popełnienia czynu z art. 258 § 3 k.k. Ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika bowiem jednoznacznie, iż wspólnie i w porozumieniu z R. B. (1) kierował on zorganizowaną grupą przestępczą mającą na celu popełnianie przestępstw karnych i przestępstw skarbowych polegających na wytwarzaniu znacznych ilości wyrobów tytoniowych bez wymaganego wpisu do rejestru producentów wyrobów tytoniowych, uchylaniu się od obowiązków podatkowych przez ukrywanie podstawy i przedmiotu opodatkowania oraz usiłowaniu uszczuplenia należności Skarbu Państwa z tytułu nieuiszczonych podatków, a także podejmowaniu czynności bezpośrednio związanych z produkcją wyrobów akcyzowych bez urzędowego sprawdzenia.

Prowadzony proceder oskarżony K. G. traktował jako swoistą działalność gospodarczą. Podejmował działania organizacyjne, natomiast R. B. (1) udostępniał swoją wiedzę techniczną pozwalającą grupie na produkcję tytoniu do palenia. To oskarżony zawarł umowy najmu obiektów, na których prowadzony był produkcja tytoniu w sposób opisany w akapicie powyższym. Prowadził tam prace remontowe, które miały na celu przystosowanie hal do celów produkcyjnych. Dostarczał R. B. (1) narzędzia, które ten wykorzystywał do dalszych prac remontowych hal i tych związanych z modyfikacji linii technologicznej do cięcia i suszenia tytoniu. Rola i znaczenie oskarżonego K. G. wzrosła po śmierci J. G. (1). Wtedy też oskarżony zaczął nadawać ton i kierunek podejmowanych przez grupę działań, skontaktował się z dużym klientem, dla którego wykonywał usługi cięcia tytoniu. Osobiście odbierał wynagrodzenie za te czynności, po czym uzyskaną w ten sposób kwotę dzielił się „pół na pół”

z R. B. (1). Co prawda osobiście sam (oprócz M. F.) nie rekrutował pracowników pozostawiając tę kwestię R. B. (2), jednak przekazywał temu ostatniemu środki na wynagrodzenia dla nich. Opłacał koszty wynajmu hali i ich eksploatacji. Razem z R. B. (1) uczestniczył w spotkaniu z klientami, na których omawiane były kwestie kolejnych dostaw tytoniu. Działalność grupy przestępczej była skoordynowana, a każdy z jej członków miał ściśle określone zadania i posiadał świadomość uczestniczenia w zabronionym prawem procederze.

Powyższe argumenty nie pozostawiają cienia wątpliwości, że oskarżony K. G. wspólnie z R. B. (1) podejmował strategiczne decyzje dotyczące kierunków działania grupy, a charakter jego zawinienia oddaje przepis art. 258 § 3 k.k. Mając na względzie, iż kierowniczą rolę w procederze aż do dnia swojej śmierci razem z K. G. i R. B. (1) odgrywał także J. G. (1), Sąd dokonał stosownej modyfikacji opisu czynu przypisanego oskarżonego w pkt. I części dyspozytywnej wyroku.

Oskarżeni C. i D. R. swoim zachowaniem zaś wypełnili znamiona czynu z art. 258 § 1 k.k., albowiem włączyli się do działalności grupy i aktywnie w nich uczestniczyli, czego wyrazem było zainspirowanie kierowników grupy i podzielenie się z nimi pomysłem umieszczania tytoniu

w opakowania od szpinaku w celu eksportu. Jak wynikało z wyjaśnień K. G. i K. H., wyjaśnienia oskarżonych, w których wskazywali, iż w ogóle nie przebywali na terenie hali w D., gdzie miało miejsce pakowanie i przewożenie nielegalnego towaru, nie polegały na prawdzie, a nadto oskarżony D. R. osobiście nadzorował i brał udział w pakowaniu tytoniu w przywołane opakowania po szpinaku w hali przy ul. (...).

Wszyscy oskarżeni dopuścili się również popełnienia przestępstw kwalifikowanych z kodeksu karnego skarbowego. Aprobując kwalifikacje prawne czynów zaproponowane przez rzecznika oskarżenia Sąd, dla oddania pełnej zawartości kryminalnej czynów, uzupełnił je o art. 37 § 1 pkt 5 k.k.s., stanowiący o nadzwyczajnym obostrzeniu wymiaru kary w wypadku popełnienia przestępstwa skarbowego w ramach działalności zorganizowanej grupy przestępczej.

Sąd uznał zatem, że oskarżony K. G. dopuścił się czynu z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 69 § 1 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 5 k.k.s. przy zastosowaniu art. 7 § 1 k.k.s.

Czyn zabroniony z art. 54 § 1 k.k.s. popełnia podatnik, który uchylając się od opodatkowania nie ujawnia właściwemu organowi przedmiotu lub podstawy opodatkowania lub nie składa deklaracji, przez co naraża podatek na uszczuplenie. Przestępstwo to może zostać popełnione jedynie umyślnie w zamiarze bezpośrednim kierunkowym uchylecia się od opodatkowania.

Znamiona czynu z art. 69 § 1 k.k.s. wypełnia zaś ten, kto bez urzędowego sprawdzenia podejmuje czynności bezpośrednio związane z produkcją, importem lub obrotem wyrobami akcyzowymi, a także z ich oznaczaniem znakami akcyzy. Jest to przestępstwo umyślne, które może zostać popełnione w obu postaciach zamiaru – bezpośrednim i ewentualnym.

Ze zgromadzonego materiału dowodowego wynikało bowiem jednoznacznie, iż w toku przeszukania hali przy ul. (...) – gdzie miało miejsce cięcie i suszenie tytoniu – ujawniono wyroby tytoniowe w postaci 4470 kg tytoniu do palenia o wartości rynkowej 2.816.177,30 zł. Wyroby te były wytwarzane bez urzędowego ich sprawdzenia, a właściwemu organowi nie ujawniono przedmiotu opodatkowania oraz podstawy opodatkowania, przez co narażono Skarb Państwa na uszczuplenie należności publicznoprawnej dużej wartości w postaci podatku akcyzowego w kwocie nie mniejszej niż 3.337.060,00 zł – o czym świadczy informacja uzyskana z (...).

Brak było podstaw do zakwalifikowania powyższego zachowania oskarżonego jako czynu wypełniającego znamiona czynu opisanego w art. 54 § 2 k.k.s. (typ uprzywilejowany jeżeli kwota podatku narażonego na uszczuplenie jest małej wartości) bądź 54 § 3 k.k.s. (wykroczenie skarbowe jeżeli kwota podatku narażonego na uszczuplenia nie przekracza ustawowego progu).

Zawarta w § 6 art. 53 k.k.s. definicja „ustawowego progu” jest blankietowa i zawiera odesłanie do treści zdania pierwszego § 3 tegoż przepisu – jest to kwota uszczuplonej lub narażonej na uszczuplenie należności publicznoprawnej albo wartość przedmiotu czynu nie przekraczająca pięciokrotnej wysokości minimalnego wynagrodzenia w czasie jego popełnienia. Natomiast z § 4 tegoż przepisu wynika, że minimalne wynagrodzenie jest to wynagrodzenie za pracę ustalone na podstawie ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. Nr 200, poz. 1679, z 2004 r. Nr 240, poz. 2407 oraz z 2005 r. Nr 157, poz. 1314).

Natomiast wynikająca z treści § 14 tegoż przepisu definicja małej wartości oznacza wartość, która w czasie popełnienia czynu zabronionego nie przekracza dwustukrotnej wysokości minimalnego wynagrodzenia.

Z przywołanej ustawy o minimalnym wynagrodzeniu i rozporządzeń Rady Ministrów w sprawie wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę w 2013 i 2014 r. wynika jednoznacznie, iż stawki te wynosiły 1600 zł brutto w roku 2013 r. i 1680 zł brutto w 2014 r.

Z uwagi na czas popełnienia przestępstwa, nawet przyjęcie korzystniejszej dla oskarżonego, wyższej stawki minimalnego wynagrodzenia, kwota podatku narażonego na uszczuplenie (3.337.060,00 zł) w tym przypadku zdecydowanie przekracza dwustukrotność minimalnego wynagrodzenia (1680 zł x 200 = 336.000,00 zł). Co więcej, kwotę podatku narażonego na uszczuplenie należy zakwalifikować jako wielką wartość przekraczającą tysiąckrotną wysokość minimalnego wynagrodzenia (art. 53 § 16 k.k.s.).

Sąd zatem w pkt II. części dyspozytywnej wyroku uznał oskarżonego K. G. za winnego tego, iż w okresie od czerwca 2013 roku do 20 lutego 2014 roku we W., działając w zorganizowanej grupie przestępczej będąc podatnikiem podatku akcyzowego z tytułu wytwarzania wyrobów akcyzowych w postaci tytoniu do palenia nie ujawnił właściwemu organowi przedmiotu opodatkowania tym podatkiem w postaci produkcji wyrobów akcyzowych zharmonizowanych oraz podstawy opodatkowania

w postaci wyprodukowania 4470 kg tytoniu do palenia o wartości rynkowej 2.816.177,30 zł, przez co naraził Skarb Państwa na uszczuplenie należności publicznoprawnej dużej wartości w postaci podatku akcyzowego w kwocie nie mniejszej niż 3.337.060,00 zł podejmując przy tym czynności bezpośrednio związane z produkcją wyrobów akcyzowych bez uprzedniego urzędowego sprawdzenia.

Z uwagi na zbieg przepisów określonych w art. 54 § 1 k.k.s. i art. 69 § 1 k.k.s. zasadne było zastosowanie konstrukcji art. 7 § 1 k.k.s. i przypisanie jednego przestępstwa skarbowego na podstawie wszystkich zbiegających się przepisów.

W ramach działania w zorganizowanej grupie przestępczej oskarżony K. G. dopuścił się przestępstwa z 12a ust. 2 ustawy z dnia 20 marca 2001 r. o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz.U. nr 31, poz. 353 z 2001 r. z późniejszymi zmianami). Sąd uzupełnił kwalifikację przypisanego oskarżonemu czynu o art. 65 § 1 k.k., albowiem popełnił je w ramach działalności zorganizowanej grupy przestępczej.

Art. 12a ust. 1 przywołanej ustawy stanowi, iż m.in. ten, kto bez wymaganego wpisu do rejestru producentów wyrobów tytoniowych wytwarza wyroby tytoniowe podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności. Typ kwalifikowany z ust. 2 artykułu stanowi

o surowszej odpowiedzialność w przypadku, jeżeli czyn zabroniony dotyczy wyrobów tytoniowych znacznej wartości.

Jak wskazywano wyżej, ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika zaś jednoznacznie, iż w toku przeszukania hali przy ul. (...) – gdzie miało miejsce cięcie i suszenie tytoniu – ujawniono wyroby tytoniowe w postaci 4470 kg tytoniu do palenia o wartości rynkowej 2.816.177,30 zł. Wyroby te zostały wytworzone bez wymaganego wpisu do rejestru producentów wyrobów tytoniowych. Wartość rynkowa tytoniu zaś, stosownie do przepisu art. 115 § 5 k.k. stanowi opisane w ustawie mienie znacznej wartości.

Sąd zatem w pkt. III. części dyspozytywnej wyroku uznał oskarżonego K. G. za winnego tego, iż w okresie od czerwca 2013 roku do 20 lutego 2014 roku we W., działając w zorganizowanej grupie przestępczej, wytworzył bez wymaganego wpisu do rejestru producentów, wyroby tytoniowe znacznej wartości w postaci 4470 kg tytoniu do palenia o wartości rynkowej 2 816 177, 30 złotych.

Sąd uznał również oskarżonego K. G. za winnego popełnienia czynu z art. 65 § 1 k.k.s. w zw. art. 37 § 5 pkt 1 k.k.s.

Czynu stypizowanego w art. 65 § 1 k.k.s. dopuszcza się ten, kto nabywa, przechowuje, przewozi, przesyła lub przenosi wyroby akcyzowe stanowiące przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 63, art. 64 lub art. 73 lub pomaga w ich zbyciu albo te wyroby akcyzowe przyjmuje lub pomaga w ich zbyciu.

Kryminalizacja przestępstwa tzw. „paserstwa akcyzowego” określonego w art. 65 § 1 k.k.s. obejmuje umyślność w obu postaciach zamiaru, tj. bezpośrednim i ewentualnym.

Ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika, iż w dniu 20 lutego 2014 r. w hali produkcyjnej przy ul. (...) ujawniono tytoń cięty do palenia bez polskich znaków akcyzowych o łącznej wadze 5000 kg – stanowiący przedmiot

podatku akcyzowego. Wprowadzenie do obrotu powyższej wartości zgodnie z informacjami uzyskanymi z (...) narażało Skarb Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego w kwocie 2.293.200 zł.

Zachowanie oskarżonego K. G. ocenić zatem należy jako przechowywanie wyrobu akcyzowego, stanowiącego przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 63 § 1 k.k.s.

Sąd uznał zatem oskarżonego K. G. w pkt V. części dyspozytywnej wyroku za winnego tego, iż w dniu 20 lutego 2014 roku we W., działając wspólnie i w porozumieniu z R. B. (1), przechowywał w hali produkcyjnej przy ulicy (...) tytoń cięty do palenia bez polskich znaków akcyzowych w ilości 50 kartonów o łącznej wadze 5000 kg stanowiący przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 63 § 1 k.k.s., narażając Skarb Państwa na uszczuplenie podatku akcyzowego w kwocie 2.293.200 zł.

Sąd uznał, iż zachowania oskarżonych C. R. i D. R. wypełniło znamiona pomocnictwa do czynów przypisanych oskarżonemu K. G. w punktach II. i III. części dyspozytywnej wyroku. Oskarżeni chcąc bowiem, aby oskarżony dopuścił się przypisanych mu czynów, działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw karnych i przestępstw skarbowych ułatwili im to w sposób opisany w niniejszym uzasadnieniu. Oskarżeni C. i D. R. mieli pełną świadomość o nielegalności przedsięwzięcia i aktywnie w nim uczestniczyli.

Mając na uwadze powyższe i dostosowując opis czynu do konstrukcji pomocnictwa Sąd uznał:

- oskarżonego C. R. w pkt. VII. części dyspozytywnej wyroku,
- oskarżonego D. R. w pkt XI. części dyspozytywnej wyroku

za winnych tego, że w okresie od grudnia 2013 roku do 20 lutego 2014 roku we W., działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, chcąc aby K. G. i R. B. (1) będący podatnikami podatku akcyzowego z tytułu wytwarzania wyrobów akcyzowych w postaci tytoniu do palenia, działając w zorganizowanej grupie przestępczej dokonał czynu zabronionego polegającego na uchylaniu się od opodatkowania podatkiem akcyzowym poprzez nie ujawnienie właściwemu organowi przedmiotu opodatkowania tym podatkiem w postaci produkcji wyrobów akcyzowych zharmonizowanych oraz podstawy opodatkowania w postaci wyprodukowania nie mniej niż 4470 kg tytoniu do palenia o wartości rynkowej nie mniejszej niż 2 816 177,30 złoty, a także podjęciu czynności bezpośrednio związanych z produkcją wyrobów akcyzowych bez uprzedniego urzędowego sprawdzenia, ułatwił im to w ten sposób, że działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw karnych i przestępstw skarbowych, wziął udział w wyprodukowaniu nie mniej niż 4470 kg tytoniu do palenia przez co K. G. i R. B. (1) usiłowali narazić Skarb Państwa na uszczuplenie należności publicznoprawnej dużej wartości w postaci podatku akcyzowego w kwocie nie mniejszej niż 3 337 060 złotych, tj. przestępstwa z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 69 § 1 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 5 k.k.s. przy zastosowaniu art. 7 § 1 k.k.s.

Sąd uznał także oskarżonych C. R. (pkt VIII. części dyspozytywnej wyroku) i D. R. (pkt XII. części dyspozytywnej wyroku) za winnych tego, iż w okresie od grudnia 2013 roku do 20 lutego 2014 roku we W., działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, chcąc aby K. G. i R. B. (1) działający w zorganizowanej grupie przestępczej dokonali czynu zabronionego polegającego na wytworzeniu bez wymaganego wpisu do rejestru producentów wyrobów tytoniowych znacznej wartości w postaci nie mniej niż 4470 kg tytoniu do palenia o wartości rynkowej nie mniejszej niż 2 816 177,30 złoty, ułatwił im to w ten sposób, że działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw karnych i przestępstw skarbowych, wziął udział w wyprodukowaniu nie mniej niż 4470 kg tytoniu do palenia o wartości rynkowej nie mniejszej niż 2 816 177,30 złoty, tj. przestępstwa z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 12a ust. 2 ustawy z dnia 20 marca 2001 r. o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 31, poz. 353 z 2001 r. z późn. zm.) w zw. z art. 65 k.k.

Sąd uznał nadto, iż pomiędzy przypisanymi oskarżonym czynami odpowiednio:

- K. G. w pkt. II i III części dyspozytywnej wyroku,
- C. R. w pkt. VII i VIII części dyspozytywnej wyroku,
- D. R. w pkt. XI i XII części dyspozytywnej wyroku,

występuje idealny zbieg czynów i stanowią one jeden czyn zabroniony w rozumieniu art. 8 § 1 k.k.s.

Art. 8 § 1 k.k.s. stanowi, iż jeżeli ten sam czyn będący przestępstwem skarbowym lub wykroczeniem skarbowym wyczerpuje zarazem znamiona przestępstwa lub wykroczenia określonego w przepisach karnych innej ustawy, stosuje się każdy z tych przepisów.

W ocenie Sądu popełnione przez oskarżonego K. G. przestępstwo skarbowe z art. z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 69 § 1 k.k.s.

w zw. z art. 37 § 1 pkt 5 k.k.s. przy zastosowaniu art. 7 § 1 k.k.s. (pkt II części dyspozytywnej wyroku) jednocześnie wyczerpywało znamiona przypisanego w pkt III części dyspozytywnej wyroku przestępstwa z art. 12a ust. 2 ustawy z dnia 20 marca 2001 r. o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz.U. nr 31, poz. 353 z 2001 r. z późn. zm.). Analogicznie ocenić należy pomocnictwo do popełnienia ww. czynów przypisanych oskarżonym C. i D. R..

Konsekwencją wystąpienia idealnego zbiegu czynów przewidzianego w art. 8 § 1 k.k.s. była konieczność zastosowania art. 8 § 2 k.k.s. i uznania, iż wykonaniu podlega jedynie najsurowsza z kar orzeczonych wobec oskarżonych za przestępstwa pozostając w zbiegu i opisane w przywołanych wyżej konfiguracjach.

Przy wymiarze kary Sąd kierował się kryteriami wymienionymi w art. 53 § 1 i 2 k.k., a zatem swoim uznaniem, granicami przewidzianymi przez ustawę i uznał, iż wyważoną, sprawiedliwą, a zarazem adekwatną do stopnia społecznej szkodliwości będzie wymiarzenie oskarżonym:

a) **K. G.:**

- za czyn przypisany w pkt. I części dyspozytywnej wyroku, na podstawie art. 258 § 3 k.k. – **kary 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,**
- za czyn przypisany w pkt. II części dyspozytywnej wyroku, na podstawie art. 54 § 1 k.k.s. i art. 7 § 2 k.k.s. w zw. z art. 38 § 1 pkt 3 k.k.s. – **kary 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,**
- za czyn przypisany w pkt. III części dyspozytywnej wyroku, na podstawie art. 12a ust. 2 ustawy z dnia 20 marca 2001 r. o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzania wyrobów tytoniowych (Dz. U. nr 31, poz. 353 z 2001 z późn. zm.) w zw. z art. 65 § 1 k.k.s. – **kary 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,**
- za czyn przypisany w pkt. V części dyspozytywnej wyroku, na podstawie art. 65 § 1 k.k.s. w zw. z art. 38 § 1 pkt 3 k.k.s. – **kary 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;**

b) **C. R.:**

- za czyn przypisany w pkt. VI części dyspozytywnej wyroku, na podstawie art. 258 § 1 k.k. – **kary 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności,**

- za czyn przypisany w pkt. VII części dyspozytywnej wyroku, na podstawie art. 19 § 1 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. i art. 7 § 2 k.k.s. w zw. z art. 38 § 1 pkt 3 k.k.s. – **kary 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności**,

- za czyn przypisany w pkt. VIII części dyspozytywnej wyroku, na podstawie art. 19 § 1 k.k. w zw. z art. 12a ust. 2 ustawy z dnia 20 marca 2001 r. o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzania wyrobów tytoniowych (Dz. U. nr 31, poz. 353 z 2001 z późn. zm.) w zw. art. 65 § 1 k.k.s. - **kary 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności**;

c) **D. R.:**

- za czyn przypisany w pkt. VI części dyspozytywnej wyroku, na podstawie art. 258 § 1 k.k. – **kary 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności**,

- za czyn przypisany w pkt. VII części dyspozytywnej wyroku, na podstawie art. 19 § 1 k.k. w zw. z art. 54 § 1 k.k.s. i art. 7 § 2 k.k.s.

w zw. z art. 38 § 1 pkt 3 k.k.s. – **kary 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności**,

- za czyn przypisany w pkt. VIII części dyspozytywnej wyroku, na podstawie art. 19 § 1 k.k. w zw. z art. 12a ust. 2 ustawy z dnia 20 marca 2001 r. o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzania wyrobów tytoniowych (Dz. U. nr 31, poz. 353 z 2001 z późn. zm.) w zw. art. 65 § 1 k.k.s. - **kary 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności**.

Wymierzając kary oskarżonym Sąd miał na uwadze wysoką społeczną szkodliwość popełnionych przez nich przestępstw. Przy ocenie społecznej szkodliwości zarzucanych czynów Sąd brał pod uwagę rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiar wyrządzonej lub grożącej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynu, jak również postać zamiaru, motywację sprawcy. Nie bez znaczenia jest między innymi łatwość w podjęciu decyzji

o popełnianiu przestępstw oraz fakt, że z popełniania przestępstw uczynili sobie łatwe i stałe źródło dochodu. W ocenie Sądu zachowania przynoszące sprawcom nielegalne zyski ze szkodą dla Skarbu Państwa, a tym samym i dla całego społeczeństwa, których oskarżeni nie uzyskaliby w żaden inny sposób są naganne. Powinno się doceniać powagę tych przestępstw i karać je odpowiednio do wysokiego stopnia winy sprawców, ich premedytacji, świadomości stopnia naruszenia powinności, ich niegodziwych zysków oraz rozległości wyrządzonych szkód. Okoliczności te wpływają na wysoki stopień winy oskarżonych i miały istotny wpływ na wymiar kary.

Wymierzone kary są zdaniem Sądu nie tylko adekwatne do stopnia winy oskarżonych, ale realizuje też cele zapobiegawcze i wychowawcze

w stosunku do nich. Zapobiegawczy sens wymierzonej kary pozbawienia wolności ma bowiem na celu odstraszenie sprawców od ponownego wejścia na drogę przestępstwa, natomiast jej cel wychowawczy realizuje się poprzez kształtowanie postawy oskarżonych zarówno wobec własnego czynu, jak

i przestępstwa w ogóle. Jednocześnie kary orzeczone wobec oskarżonych czynią zadość społecznemu poczuciu sprawiedliwości, a także spełniają swe zadania w zakresie prewencji generalnej polegające na kształtowaniu w społeczeństwie postawy poszanowania prawa.

Odnośnie oskarżonego K. G. Sąd uwzględnił jego kierowniczą rolę w popełnianiu zarzucanych czynów i fakt, iż był on obok R. B. (1) głównym beneficjentem działalności grupy. Okolicznościami łagodzącymi wymiar kar był jego dotychczasowy nienaganny tryb życia oraz jego postawa procesowa, polegająca na obszernym opisaniu działalności grupy, co wespół z innymi dowodami pozwoliło Sądowi na poczynienie ustaleń faktycznych w tym zakresie.

Odnośnie oskarżonych C. R. i D. R. Sąd uwzględnił ich mniejszą niż w przypadku oskarżonego K. G. rolę w popełnianych przestępstwach. Jako okoliczności łagodzące wskazać należy ich wcześniejszy nienaganny tryb życia.

Na podstawie art. 85 § 1 k.k. i art. 39 § 1 i 2 k.k.s. Sąd połączył oskarżonym:

- **K. G.** kary pozbawienia wolności orzeczone w pkt. I, II, i V części dyspozytywnej wyroku i wymierzył mu **karę łączną 1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności**,

- **C. R.** kary pozbawienia wolności orzeczone w pkt. VI i VII części dyspozytywnej wyroku i wymierzył mu **karę łączną 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności**,

- **D. R.** kary pozbawienia wolności orzeczone w pkt. X i XI części dyspozytywnej wyroku i wymierzył mu **karę łączną 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności**.

Wymierzając oskarżonym K. G., C. R.

i D. R. kary łączne pozbawienia wolności Sąd zastosował zasadę w odniesieniu do każdej z kar wymierzonych oskarżonym zasadę asperacji i wymierzył kary w wysokości wyższej od najwyższej z orzeczonych i podlegających wykonaniu kar jednostkowych, ale niższej niż ich suma.

Przy wybieraniu zasady łączenia kar Sąd uznał, że nie zachodzą przesłanki do pełnej kumulacji. Kumulacja kar stanowi dolegliwość, która przekraczałaby potrzeby resocjalizacyjne. Z drugiej zaś strony nie zachodzą przesłanki do pełnej absorpcji kary. Decydujące znaczenie przy wymiarze kary łącznej ma wzgląd na prewencyjne oddziaływanie kary, w znaczeniu prewencji indywidualnej i ogólnej (tak też M. Szewczyk: „Kara łączna w polskim prawie karnym”, Kraków 1981, s. 78).

Wymierzając karę łączną uwzględnić należy głównie związek podmiotowo-przedmiotowy zachodzący między poszczególnymi przestępstwami. Im bardziej jest on ścisły, tym bardziej powinno się stosować zasadę absorpcji poszczególnych kar. Przez związek ten należy rozumieć podobieństwo rodzajowe zbiegających się przestępstw, motywację i czas popełnienia każdego z nich.

Popełnienie dwóch lub więcej przestępstw jest istotnym czynnikiem prognostycznym, przemawiającym za orzekaniem kary łącznej surowszej od wynikającej z dyrektywy absorpcji. Absorpcję kar należy stosować bardzo ostrożnie, biorąc pod uwagę negatywną co do sprawcy – przesłankę prognostyczną, jaką jest popełnienie kilku przestępstw.

Wymiar kary łącznej w oparciu o absorpcję może mieć miejsce w tych przypadkach, w których granica pomiędzy realnym a pomijalnym zbiegiem przestępstw nie jest zarysowana zbyt wyraźnie, gdy z dwóch pozostających w zbiegu przestępstw jedno dominuje w ocenie całości zdarzenia. Jakkolwiek - zgodnie z art. 86 § 1 k.k. przy orzekaniu kary łącznej możliwe jest zastosowanie zarówno zasady pełnej absorpcji, jak i zasady pełnej kumulacji, to jednak należy pamiętać, że zastosowanie każdej z tych zasad jest rozstrzygnięciem skrajnym, które może być stosowane wyjątkowo i wymaga wnikliwego umotywowania w uzasadnieniu wyroku (vide: wyrok SN z dnia 2.12.1975r., Rw 628/75). W szczególności zasada absorpcji przy wymierzaniu kary łącznej może być zastosowana, gdy pomiędzy poszczególnymi przestępstwami zachodzi bliski związek przedmiotowy i podmiotowy, a przesłanka prognostyczna pozwala na stwierdzenie, że kara łączna w wysokości najwyższej z wymierzonych kar jednostkowych jest wystarczającą oceną zachowania się sprawcy (vide: wyrok SA w Gdańsku z 3.01.1997 r., II Aka 321/96).

Sąd, przyjmując pozytywną prognozę kryminologiczną wobec oskarżonych, na mocy art. 69 § 1 k.k. i art. 41a § 1 i 2 k.k.s. (wobec oskarżonego K. G. w brzmieniu obowiązującym przed nowelizacją Kodeksu Karnego, która weszła w życie z dniem 1 lipca 2015 r.) warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonych względem nich kar pozbawienia wolności:

- odnośnie K. G. na okres 4 lat próby,

- odnośnie C. i D. R. na okres 3 lat próby,

dotatkowo w tych okresach oddając oskarżonych pod obligatoryjny dozór kuratora sądowego.

W ocenie Sądu brak jest przesłanek, aby przypuszczać, że umieszczenie oskarżonych w warunkach izolacji byłoby konieczne dla potrzeb prewencji indywidualnej i ogólnej. W przypadku oskarżonych zasadne jest przekonanie, że już samo zagrożenie wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności będzie dla nich wystarczającą dolegliwością i skutecznie posłuży osiągnięciu celów kary. Podkreślić w tym miejscu należy, że kara bezwzględnego pozbawienia wolności stanowi środek ostateczny (ultima ratio), po który można sięgnąć tylko wtedy, gdy żadna z wymienionych kar lub żaden środek karny nie spełni celów kary. Sąd uznał, że mimo skorzystania z dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności, kara ta osiągnie wszelkie cele, w tym cel wychowawczy, jak i społeczną readaptację oskarżonych i zapobiegnie ich powrotowi do przestępstwa, a orzeczone okresy próby pozwolą na weryfikację tego przekonania.

Stosując warunkowe zawieszenie wykonania orzeczonych kar pozbawienia wolności Sąd miał na uwadze treść przepisu art. 41a§1 k.k.s., zgodnie z którym co do zasady dobrodziejstwa tego nie stosuje się wobec sprawcy, który z popełnienia przestępstw skarbowych uczynił sobie stałe źródło dochodu oraz sprawcy, który działał w ramach zorganizowanej grupy przestępczej mającej na celu popełnianie takich przestępstw. Przesłanki te odnoszą się odpowiednio do powyższych oskarżonych. Tym niemniej Sąd uznał, że zachodzi tu wyjątkowy wypadek, uzasadniony szczególnymi okolicznościami, co umożliwia warunkowe zawieszenie wykonania kar.

W orzecznictwie podkreśla się, że przepis art. 41a § 1 k.k.s. nie zawiera zakazu bezwzględnego. Stosując przewidziany w nim wyjątek należy mieć przede wszystkim na uwadze możliwość osiągnięcia celów kary, nie tylko w zakresie represji, ale także prewencji szczególnej i ogólnej. Dotyczy to zwłaszcza sprawców, którzy – jak oskarżeni w niniejszej sprawie – nie byli wcześniej karani. Kara pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania w ocenie Sądu najlepiej zrealizuje szczególne i ogólnoprewencyjne cele kary, stanowiąc dla oskarżonych realną dolegliwość odstrasżającą od popełniania w przyszłości przestępstw podobnych. W ocenie Sądu to właśnie kara nieizolacyjna jest prawidłową reakcją prawnokarną na popełnione przez oskarżonych przestępstwa.

Jednocześnie wskazać należy, iż Sąd nie znalazł podstaw, aby przychylić się do wniosku Prokuratora o warunkowe umorzenie postępowania wobec oskarżonych C. i D. R.. Biorąc chociażby pod uwagę przyjęcie kwalifikacji z art. 37§1 pkt. 5 k.k.s., w świetle art. 41§1 kks warunkowe umorzenie postępowania nie jest możliwe.

W punkcie XIX. części dyspozytywnej wyroku Sąd działając na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczył oskarżonym na poczet orzeczonych wobec nich kar pozbawienia wolności, w przypadku zarządzenia ich wykonania, okresy zatrzymania – odnośnie oskarżonego K. G. w dniach 19 i 20 stycznia 2015 r., w przypadku C. R. w dniach 11 i 12 marca 2015 r.

Na podstawie art. 29 k.k.s., art. 30 § 2, 3 i 6 k.k.s. i art. 31 § 6 k.k.s. Sąd orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych ujętych w wykazie dowodów rzeczowych na k. 1299 pod poz. 1-19 oraz na k. 1331-1332 pod poz. 20-43, przy czym zarządził pozostawienie w aktach sprawy dowodów ujętych pod poz. 11-16, 18-19, 20-21, 32-33, 41 oraz zarządził zniszczenie dowodów ujętych pod poz.: 22-23, 25-26, 30, 34-40, 42-43.

Na podstawie art. 626 § 1 k.p.k. i art. 2 pkt 1 i 4 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych Sąd zasądził od oskarżonych koszty postępowania na nich przypadające, w tym wymierzył im opłaty. Oskarżeni w niniejszej sprawie działali w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i nie wykazali, że uiszczenie kosztów sądowych byłoby dla nich zbyt uciążliwe.